

בעניין:

אריה שקד ת.ז. 53616504
ע"י ב"כ עוה"ד יגאל חברוני מ.ר. 12554 ואח'
מרח' סוקולוב 15 ירושלים 92144
טל: 02-6233344 פקס: 02-6667223

"התובע"

נגד

1. יואב יצחק ת.ז. 054848483

2. עיתונות זהב בע"מ ח.פ. 512196650
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד יורם מושקט ואח'
מרח' יהודה הלוי 85, תל אביב 6579614
טל: 03-5662038 פקס: 03-5609882

"הנתבעים"

מהות התביעה: כספית, לשון הרע
סכום התביעה: 100,000 ₪ ללא הוכחת נזק

כתב תביעה

התובע מתכבד בזה להגיש כתב תביעה מטעמו, כדלקמן:

א. כללי:

1. א. כל טענות התובע בכתב תביעה זה נטענות באופן תלופי ו/או משלים ו/או מצטבר, הכל לפי העניין והקשר הדברים.
- ב. ככל שנטענות בכתב תביעה זה להלן, טענות עובדתיות תלופיות, מוצהר בזה כי העובדות לאשורן אינן בידיעת התובע.
2. א. התובע, אזרח ותושב ישראל, הינו עיתונאי בכיר, אשר שימש כמנהל "קול ישראל" ברשות השידור והתמודד לתפקיד בכיר באגודת העיתונאים בישראל.
- ב. הנתבע מס' 1 (להלן: "הנתבע"), אזרח ותושב ישראל, הינו עיתונאי, המציג עצמו כ"עיתונאי חוקרי", ואשר בכל המועדים הרלבנטיים לתובענה זו שימש כמו"ל והעורך ו/או המפעיל ו/או המנהל של הנתבעת מס' 2, והינו אף בעל השליטה בנתבעת מס' 2 (להלן: "הנתבע").
- ג. הנתבעת מס' 2 (להלן: "הנתבעת") הינה חברה פרטית רשומה כדין בישראל, אשר בכל הזמנים הרלבנטיים לתובענה זו שימשה כבעלים ו/או כמפעילה ו/או כמנהלת של אתר החדשות News1 מחלקה ראשונה, אשר כתובתו: www.News1.co.il (להלן: "האתר" ו/או "News1").

ב. פתח דבר:

3. הרקע לתובענה נעוץ בסכסוך מתמשך בין הצדדים, הקשור להוצאת דיבתו של התובע ע"י הנתבעים - פעם אחר פעם, ופגיעה בשמו הטוב.
4. הנתבעים, אשר פעלו ופועלים, ככל הנראה, בשליחותם ותחת מסווה של גורמים אחרים ומשמשים כלי שרת בידיהם, נוהגים לתקוף את התובע באופן עקבי ושיטתי, כמו גם עיתונאים וגופים אחרים "המסומנים" על ידם, תוך פרסום דברי בלע וכזב, ותוך התעלמות מופגנת מ"כללי אתיקה עיתונאית", והכל - במטרה להשמיץ אנשי מקצוע בעמדות מפתח במגזר הציבורי, וביניהם התובע, באובסטיביות בלתי מוסברת ולהביא - למעשה - להכפשת שם הטוב של אלה שהנתבעים ושולחיהם אינם חפצים ביקרם.
5. הנתבעים אינם בוחלים בשום אמצעי שעומד לרשותם על מנת לגרום להכפשת שם הטוב של אנשי מפתח במגזר הציבורי בכלל, והתובע בפרט, והם מנהלים כנגדם מלחמת חורמה, תוך ביצוע עוולות וכן עבירות לכאורה, על הוראות הדין הרלבנטיות.
6. א. כך למשל צוטט בכתבה שהתפרסמה באתר האינטרנטי של עיתון הארץ ביום 5.7.15, שכותרתה: **"הסיפור מאחורי התאבדותו של תת-ניצב אפרים ברכה"**, פרי עטו של העיתונאי גידי וייץ:

"אתר חדשות אחר, news1, ניהל מסע צלב פרוע, אליהם וחסר עכבות נגד ברכה. תנ"צ ברכה מסוכן לציבור", כתב עורך האתר יואב יצחק. זו לא הפעם הראשונה שהאתר הזה בוחר באגדרסטייטמנט בריטי מעודן כדי לאפיין את מושאי הסיקור שלו. אותו אתר האשים את ברכה בחשדות לשחיתות וכינה אותו בשמות תואר מזעזעים. "תחבט אותו", הפציר בפני ברכה חבר קרוב לאחרונה, "ואם אני אתבע אותו ב-10 מיליון שקל זה יעזור? מאחוריו עומדים 100 מיליון דולר", השיב ברכה בטון מיואש. " (ההדגשות אינן במקור)

נספח א' העתק מודפס מכתבתו של העיתונאי גידי וייץ מיום 5.7.16 מצ"ב לכתב התביעה ומסומן כ"נספח א'".

ב. גם העיתונאי המוערך רביב דרוקר, מתח ביקורת נוקבת על הנתבע בכתבה שהתפרסמה באתר הבית האינטרנטי שלו ביום 6.7.15, שכותרתה: **"ועל מי אפרים ברכה כעס?"**, כדלקמן:

"יואב יצחק, שמזמן אי אפשר לכוות אותו עיתונאי, שותה את דמנו של ברכה במשך שנים. כתבה מכפישה אחת ועוד אחת, שקר אחרי שקר. יצחק, למי שלא יודע, הוא מעריץ של פינטו. הוא הכיר אותו כי רצה את עזרתו בטיפול רפואי לקרובת משפחה שלו ולאחר מכן, אמר עליו לאדם אחד לפחות מילים כמו "הוא פנומן, הוא גאון".

אתמול הוציאה הפרקליטות הודעה שקבעה שטענתו של יצחק על כך שהוחלט לפתוח בחקירה נגד ברכה היא שקר, כמו רבים מהפרסומים שלו בעבר. למה לא

הוציאו הודעות כאלו קודם לכן? למה המערכת האדירה של אכיפת החוק לא יודעת להגן על בכיר חוקריה אל מול בלוגר נשול רסן? אפשר הרי לתבוע אותו, אפשר להוציא הודעות כנגדו, אפשר להוכיח שהוא כותב לא אמת. בכלל, אם הוחלט ביום חמישי שהחומר שהועבר כנגד ברכה לא שווה חקירה, למה לא פרסמו הודעה? כל אחד מהאנשים בחדר יודע להטיף היטב לאחרים שלא צריך להתייחס ליואב יצחק ודומיו, ש'כולם' יודעים שזה לא ענייני, שזה לא רציני, הכול נכון, עד שזה מגיע אליהם. כשיצחק מתחיל להכפיש בשפה סופר בוטה, על סמך רבע עובדה וחצי השערה, זה רץ ברשתות החברתיות ואתה מוצא את עצמך במצב של למסור הסברים לכל מיני ידידים ובני משפחה שלא בדיוק יודעים מיהו יואב יצחק ומה מגיע אותו. תשאלו את אורלי איגס, גם אותה יצחק הרס. (ההדגשות אינן במקור)

נספח ב' העתק מודפס מכתבתו של העיתונאי רביב דרוקר מיום 6.7.15 מצ"ב לכתב התביעה ומסומן כ"נספח ב'".

7. בין הצדדים התנהלו זה מכבר הליכים קודמים, כדלקמן:

א. ת.א. 2713/07, בבימ"ש השלום בירושלים - בסיומם קבע בימ"ש השלום בירושלים, מפי כבי השי שירלי רנר, כי הנתבעים פרסמו מאמר כנגד התובע, שהינו בבחינת לשון הרע בהתאם לסעיפים 11(1)-(3) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן בהתאמה: ("החוק" ו-"התביעה הראשונה").

ב. ביום 25.6.2011, ועוד בטרם הסתיימו ההליכים בתביעה הראשונה וכהמשך ישיר להליכים אלה, שבו הנתבעים ופרסמו פרסום פוגע כנגד התובע, ונראה כי גמלה בליבם של הנתבעים ההחלטה לעשות כל שלאיל ידם עמ"נ לפגוע בתובע בחוסר תום לב ובניגוד לכל דין.

ג. משכך, תבע התובע את הנתבעים במסגרת תיק 13-03-23838, בבימ"ש השלום בירושלים – בסיומם קבע בימ"ש השלום בירושלים, מפי כבי השי מרים ליפשיץ-פריבס, כי הנתבעים פרסמו כתבה כנגד התובע, שהינה בבחינת לשון הרע שאינה חוסה תחת הגנות החוק, וכי שמו הטוב של התובע נפגע, והייב את הנתבעים לשלם לתובע סך של 45,000 ₪ (להלן בהתאמה: "הכתבה" ו-"התביעה השנייה").

8. הנתבעים נמנעים מלהפנים את הלקח מהתביעה הראשונה והשנייה ופסקי הדין שניתנו שם, לפיהם על הנתבעים להקפיד על פרסום דברי אמת מדויקים, כמו גם קבלת תגובות הצד הרלבנטי, ושבו ופרסמו ביום 6.2.17 את הכתבה נשוא התביעה השנייה פעם נוספת. בנסיבות אלה, וכפי שיפורט בהרחבה בהמשך, אין מנוס מלמצות את הדין עם הנתבעים פעם נוספת.

9. ויודגש, הפרסומים הפוגעים נועדו לפגוע בשמו הטוב של התובע, לבזותו, לעשותו מטרה לשנאה, לבזו וללעג, ועד למועד תובענה זו, לא הביעו הנתבעים כל חרטה על הפרסומים הפוגעים, לא הסירו את הפרסום הפוגע, ואף לא פרסמו כל התנצלות בגינם.

ג. העובדות הצריכות לעניין:

10. א. ביום 9.3.13 התפרסם באתר News1 מאמר פרי עטו של הנתבע אשר כותרתו "העבריינין אריה שקד מצסה לשוב לזירה".
- ב. בפרסום האמור העלו הנתבעים טענות כזב בעניינו של התובע, ובין היתר ייחסו חנתבעים לתובע טענות כאילו "אריה שקד נחשד בשורה של מעשים בלתי חוקיים...וניסה להטות מכרזים במסגרתם התמודד על תפקיד מנהל הרדיו ועל תפקיד מנהל רשות השידור. עוד קודם לכן העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת. בעקבות מעשים נוספים שביצע, נפתחה גזר חקירה משטרתית", תוך הסתמכות, כביכול, על דו"ח מבקר המדינה.
- ג. בנוסף, נטען ע"י הנתבעים כי "אריה שקד סולק, כידוע, מתפקידי ניהול ברשות השידור, לאחר שביצע עבירות חמורות ומחמת ממצאי המשטרה בחקירה שנוהלה נגדו" תוך הסתמכות, כביכול, על ממצאי חקירה משטרתית, שלכאורה נערכה כנגד התובע, אגב ציטוט חלקים נרחבים מחקירה זו.
- נספח ג'** העתק מודפס מהפרסום הפוגע שפורסם ע"י הנתבעים באתר News1 ביום 9.3.13 מצ"ב לכתב התביעה ומסומן כ"נספח ג'".
11. יצוין, כי אתר News1 הינו אתר חדשות ואקטואליה מוכר היטב בקרב קהילת משתמשי האינטרנט ומכיל בתוכו מאגר מידע בתחומים שונים ומגוונים, ומצהיר על עצמו, כמכוון ל"קהל היעד צרכני חדשות ואקטואליה, בעלי מקצועות חופשיים, ישמים ואנשי עסקים, אישי ציבור וממשל, שופטים, סטודנטים, עובדים בכירים מנהלים וכו'. מדובר בקהל גולשים מעניין ומעורב, איכותי וברמת הכנסה גבוהה מאוד (יחסית). קהל המשתמשים בתכני האתר הינו כ-350 אלף גולשים שונים.
- האתר זוכה לעניין רב, הוא נחשב לאחד מאתרי התוכן הגדולים והטובים ומתחרה ישירות באתרי התוכן הגדולים: Ynet, מעריב, הארץ ואחרים. בנוסף לחברי המערכת מארח האתר יותר מ-100 אישים הכותבים מאמרים. תכני האתר מצוטטים לעיתים קרובות באמצעי התקשורת האלקטרוניים והכתובים".
12. ביטוייהם המקוממים של הנתבעים כלפי התובע, לפיהם התובע הוא "עבריינין", "נחשד בשורה של מעשים בלתי חוקיים", "סולק, כידוע, מתפקידי ניהול ברשות השידור, לאחר שביצע עבירות חמורות ומחמת ממצאי המשטרה בחקירה שנוהלה נגדו", "ניסה להטות מכרזים במסגרתם התמודד על תפקיד מנהל הרדיו ועל תפקיד מנהל רשות השידור", וכי "עוד קודם לכן העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת", וכי " בעקבות מעשים נוספים

שביצע, גפתחה נגדו הקירה משטרותית ובסופה ... היחידה, על-דעת ראש להב 433 ניצב דודו מנצור, מצאה כי יש תשתית ראייתית כנגד אריה שקד לביצוע עבירות פליליות של פגיעה בפרטיות, לפי חוק הגנת הפרטיות ועבירה של הוצאת מסמך ממשמורת, לפי חוק העונשין" - כשכל אלה, מהווים פרסום והפצה של דברי לשון הרע על התובע והינם דברי בלע ושקר, אשר לא נועדו אלא במטרה לפגוע בתובע, במשרתו, במשלח ידו ובמקצועו, להשפילו בעיני הבריות לבזותו ולעשותו למטרה לשנאה, לבזו וללעג.

13. דברי שקר אלה, שפורסמו ע"י הנתבעים בחוסר תום ומבלי שבדקו נכוונתם מראש ו/או דאגו לקבל את תגובת התובע מבעוד מועד, גרמו לתובע, שהינו עיתונאי מוערך ומוכר אשר שימש כמנהל קול ישראל והתמודד בזמנו לתפקיד בכיר באגודת העיתונאים בישראל ומכאן גם מוכר בציבור, לפגיעה קשה בשמו הטוב ובתדמיתו הציבורית והמקצועית, וכן לפגיעה קשה במוניטין הרב שצבר בעמל רב במשך שנים רבות וגרמו לו לעוגמת נפש קשה.

14. פגיעה זו חמורה שבעתיים דווקא משום שמקצוע העיתונות, בו עוסק התובע, מצריך בעיני הבריות יושר אישי רב ויושרה עיתונאית, אשר נפגעו מעצם הפרסום המגמתני והשקרי.

15. פניות התובע לנתבעים, באמצעות ב"כ - הח"מ, בדרישה לפרסום התנצלות בגין הפרסום הפוגע והסרתו מהאתר, נדחו ע"י הנתבעים בעזות מצח, ולא פרסמו מי מהנתבעים כל התנצלות בגין הפרסום הפוגע ואף נמנעו מלהסירו מהאתר.

נספח ד' העתקים צילומיים מתכתובות בעניין מצ"ב לכתב התביעה ומסומנים כ"נספח ד'".

16. לאור כל האמור לעיל, הגיש התובע ביום 12.3.2013 תביעה בהתאם לסעיף 7 לחוק, כנגד הנתבעים, במסגרת תיק 23838-03-13, בבימ"ש השלום בירושלים – היא התביעה השנייה.

17. ביום 6.2.17 נתן כב' בימ"ש השלום בירושלים פסק דין בתביעה השנייה, בו חויבו הנתבעים לשלם לתובע סך של 45,000 ₪ בשל העובדה שהכתבה הינה בבחינת לשון הרע שאינה חוסה תחת הגנות החוק, וכי שמו הטוב של התובע נפגע (להלן: "פסק הדין").

נספח ה' העתק צילומי מפסק הדין מיום 6.2.17 מצ"ב לכתב התביעה ומסומן כ"נספח ה'".

18. א. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי הכינוי שניתן לתובע בכותרת הכתבה – "עברייני", ש"ביצע שורה של עבירות פליליות" – כאמור בגוף הכתבה, יש בהם כדי לשים אותו ללעג, להשפילו ולבזותו בעיני הבריות (סי 25 לפסה"ד).

ב. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי התניימות הנתבעים לפרסם "עובדות" על התובע, נתפסת בעיני האדם הסביר כפוגענית ומבזה, ובבחינת לשון הרע (סי 26 לפסה"ד).

ג. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי הנתבע הסיק בכתבה מסקנות אישיות שלו מדו"ח מבקר המדינה, שכן מהדו"ח עולה כי קיימת ביקורת על

העסקה של פרויקטור חיצוני מבלי לשלוח אצבע מאשימה בדבר חשד לשוחד (סי' 28 לפסה"ד).

ד. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי האדם הסביר מבין מהכתבה כי התובע הורשע בפלילים, בעוד שאותה העת קמה לתובע חזקת החפות (סי' 42-43 לפסה"ד).

ה. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, ומפאת חשיבות הדברים יובאו בהאי לשונא, כדלקמן: **"לא עסקינן בפרסום שהוא אמת אף לא באמת לשעתה במועד הפרסום משלא הועמד התובע לדין בגין החשדות נשוא הכתבה או בחשד לביצוע עבירות אחרות"** (סי' 44 לפסה"ד).

ו. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו, כי היה על הנתבעים לקבל תגובת התובע טרם הפרסום (סי' 49 לפסה"ד). למותר לציין כי אילו הייתה נעשית פניה לתובע כמותחייב, בטרם ביצוע הפרסום הפוגע, ניתן היה לקבל ממנו את העובדות לאשורן ולהיווכח בנקל ומבעוד מועד, כי האמור בכתבה אינו אמת והיה נמנע פרסום לשון הרע כנגד התובע, על הנזקים הכבדים שנגרמו לו כתוצאה מפרסום פוגע זה.

ז. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי על אף שזו"ח מבקרת הפנים הצביע על מספר כשלים בעניין העסקת פיל"ת, התובע לא נחקר על כך במשטרה וודאי שלא היה לנתבע מידע מספיק המאשש חשד לשוחד (סי' 74 לפסה"ד).

ח. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי לא חלה הגנת "אמת דיברתי" בעניין חשד לקשרי שוחד (סי' 75 לפסה"ד).

ט. ממילא קבע כבי בימ"ש השלום בירושלים בפסק דינו מפורשות, כי אין ולא עסקינן ביחסי "תן קח" בין התובע ומר ששון (שם).

י. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע בפסק דינו מפורשות, כי **"התובע עזב את תפקידו בטרם הושלם השימוע ולא סולק כתוצאה ממנו"** (סי' 78 לפסה"ד). בהקשר זה קבע כבי ביהמ"ש, כי על הביטוי "סולק" אמנם חלה הגנת העיתונאות האחראית, אך לא הוכח שהוא אמת.

יא. כבי בימ"ש השלום בירושלים קבע מפורשות בפסק דינו, כי הנתבע **"לא נהג בזהירות המתבקשת מעיתונאי לברור את מילותיו, בפרט בכותרת הכתבה"** (סי' 83 לפסה"ד). היינו – הנתבע לא נהג בזהירות המתבקשת מעיתונאי בכתבה כולה ובגוף הכתבה, ובפרט – בכותרת הכתבה.

19. א. ביום 6.2.17 פרסמו הנתבעים באתר כתבה הנוגעת לפסק הדין ושנועדה, לכאורה, לפרש אותו, אך בפועל נועדה לשוב ולפגוע בתובע.

ב. בעמוד הכתבה האינטרנטי שבו הנתבעים ופרסמו את הכתבה בגינה ניתן פסק הדין, בכותרת צבעונית מודגשת: "העברין אריה שקד מנסה לשוב לזירה", כאילו לא ניתן נגדם פסק הדין וכאילו לא נקבע ע"י כב' בימ"ש השלום בירושלים כי פרסום הכותרת מהווה לשון הרע!!

נספח ו' העתק צילומי מהכתבה מיום 6.2.17 וההפניה לכתבה בגינה ניתן פסק הדין כנגד הנתבעים, מצ"ב לכתב התביעה ומסומן כ"נספח ו'".

ד. הנזקים והסעדים:

20. התובע יטען, כי הנתבעים אחראיים כלפיו בגין ביצוע העוולה האזרחית של לשון הרע, כמשמעה בחוק, בין היתר בסעיפים 1 ו-11 לחוק, בפרט לאור קביעות הנחרצות של ביהמ"ש בפסה"ד, כאמור לעיל.

21. התובע עותר בזאת לקבלת פיצוי מאת הנתבעים, יחד ו/או לחוד, בסך של 100,000 ₪, לצרכי אגרה בלבד, וזאת בהתאם להוראות החוק, לרבות ובעיקר סעיפים 7א (ב), (ג) ו- (ה) לחוק.

התובע יבהיר כי הוא עותר בזאת לפיצוי ללא הוכחת נזק, בגובה של 50,000 ₪ (קרו) וכן הוא עותר לכפל פיצוי בשל העובדה כי הפרסום נועד לפגוע בכוונה ובזדון בתובע, ובצירוף הפרשי הצמדה כמפורט בסעיף 7א(ה) לחוק.

כאמור לעיל, לצרכי אגרה בלבד מעמיד התובע את תביעתו ע"ש של 100,000 ₪.

22. על אף שהתביעה מוגשת לצורך יעילות הדיון בהתאם לסעיף 7א לחוק, הרי שביהמ"ש מתבקש לשקול את השיקולים המיוחדים בקביעת הפיצוי שייפסק לתובע:

א. עיון בדברי כב' הנשיא (בדימוס) ברק בעניין רע"א 4740/00 לימור אמל ואח' נ' אורנה יוסף ו-2 אח', תק-על 2001(3), 489, עמ' 494 מלמדנו, כי:

"הפיצויים אשר אותם מוסמך בית משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם כפולה: ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן על ידי שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה כלפיו עוולה בכך שפגעו ללא הצדקה בשמו הטוב, והן על ידי כך שסכום הפיצוי שישולם לו יוכל לשפר במשהו את מצבו ולקרבו במידת האפשר - עד כמה שכסף יכול לתרום לכך - למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות העוולה."

ב. וברוח דומה ציין כב' השופט בך בע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספירן, פ"ד מו (3) 48, 57:

"אחת ממטרות הפיצוי במשפטי לשון הרע הינה לחנך את הקהל ולהחזיר לתודעתו, כי שמו הטוב של האדם אינו הפקר. בפסיקת פיצויים יש משום מגמה עונשית ומגמה מחנכת ומרתיעה כאחד."

ג. בהתאם למטרות הנ"ל של פסיקת פיצוי ע"פ החוק, יש להתמקד בנסיבות אופן הפרסום והתנהלות הנתבעים במסגרת ההליכים. ההלכה הפסוקה קובעת, כי לצורך פסיקת פיצויים בתביעת לשון הרע יש להתחשב בכך, שהתנהגות המחמירה את הפגיעה בתובע תגרוור הגדלה של סכום הפיצויים, ואילו התנהגות נאותה תקטין את סכום הפיצויים (ראה למשל ת"א (תל-אביב-יפו) 2580/00 - עלוא מנשה נ' רשת שוקן בע"מ ואח', תק-מח 2005(2), 1066(17/04/2005)).

ברור לחלוטין בענייננו, כי התנהלות הנתבעים, כפי שגוללה באריכות בכתב תביעה זה, מחייבת הגדלה של סכום הפיצויים.

23. כמו כן, התובע עותר למתן צו שחייב את הנתבעים להסיר את הפרסומים שגששו כנגדו, וביהמ"ש הנכבד מתבקש להורות לנתבעים להסיר את הפרסום הפוגע מאתר News[מחלקה ראשונה, לאלתר, ולהתחייב שלא לפרסמו עוד.

24. כאמור, תביעה זו מוגשת ללא הוכחת נזק ואולם ביהמ"ש הנכבד מתבקש בזה להתיר לתובע לפצל סעדיו ו/או לתקן את כתב תביעתו, באופן כזה שיוכל לתבוע בעתיד את הנתבעים, בגין נזקים נוספים שנגרמו ו/או יגרמו לו מהפרסום הפוגע, עז להסרתו מהאתר, ולאחר שיתגבשו מלוא נזקיו, הפסדיו והוצאותיו של התובע מהפרסום הפוגע ו/או ממעשי ו/או מתדלי הנתבעים ו/או מי מהם.

25. לבימ"ש נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה, נוכח סכום התביעה, מהותה ולאור העובדה שהפרסום הפוגעני בוצע דרך רשת האינטרנט ופורסם בכל הארץ.

26. מן הדין ומן הצדק להיעתר לתביעה.

אשר על כן

מתבקש בזה כבי ביהמ"ש להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם - ביחד ולחוד - לשלם לתובע את הסך של 100,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית חוקית מקסימאלית ממועד הגשת כתב התביעה שכנגד ועד תשלומם המלא בפועל, ו/או כל סכום אחר שיקבע ע"פ שיקול דעתו של כבי ביהמ"ש ובחלוקה שתקבע.

בכך מתבקש בזה כבי ביהמ"ש לחייב הנתבעים להסיר מהאתר את הפרסום הפוגע.

בנוסף, מתבקש בזה כבי ביהמ"ש להתיר לתובע לפצל סעדיו, כמפורט בסעיף 24 לעיל.

כן מתבקש בזה כבי ביהמ"ש לחייב את הנתבעים בהוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין.

יגאל חברוני, עו"ד
ב"כ התובע
יגאל חברוני ושות'
משרד עורכי-דין ונוטריון

Y:\שקד אריה\תביעת יואב יצחק נ' אריה שקד\כתב תביעה - סופי.doc

נספח א'

העתק מודפס מכתבתו של
העיתונאי גידי וייץ מיום 5.7.16

לקרוא ללא הגבלה, רק עם מינוי דיגיטלי בהארץ | לבישה מלאה

יש לכם טלפון חו כנראה עושים פו

מבין, ברק ועד נתניהו, נתניהו ושוב נתניהו: סיפורי...

גוברת המתיחות מול סוריה, לבטן והמאס - ומרחב התמרון של...

משבר התאגיד: כוחות ההתנגדות מחכים לנתניהו ולכלול מחכה...

גלריה

חדשות

לפני שאתם מתכננים מה תעשו כשתפרשו, כדאי שתִיכנסו לכאן

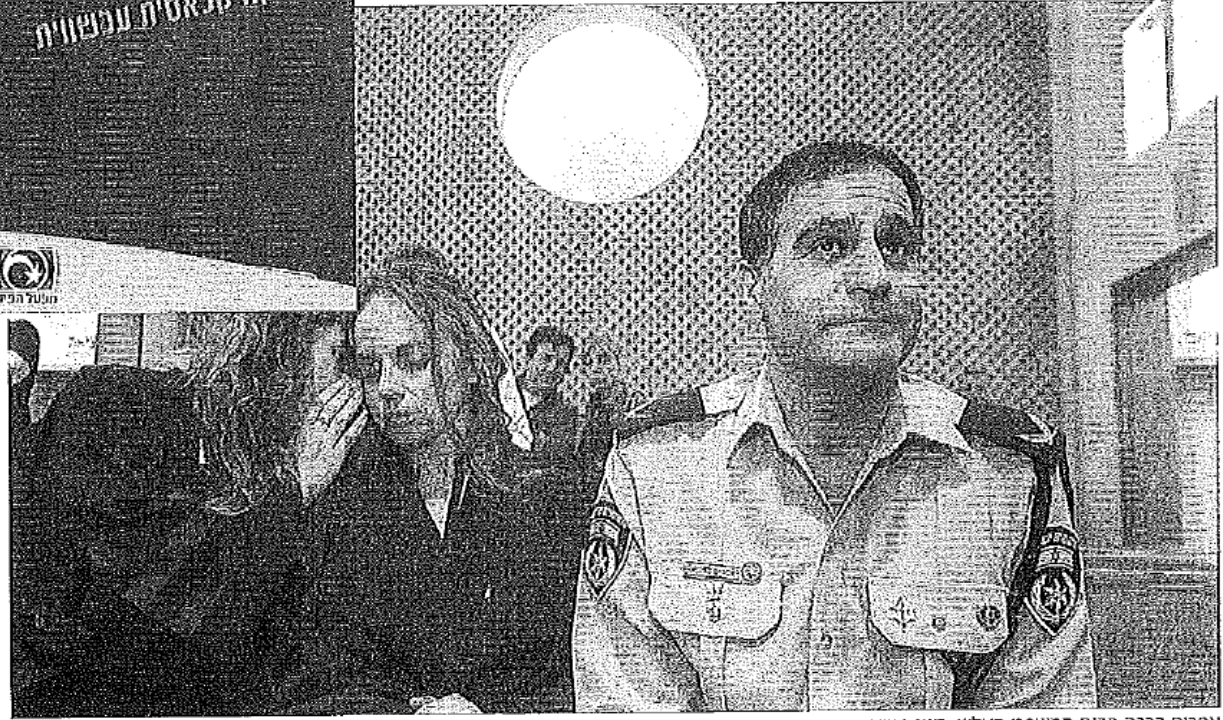

חדשות משפט ופוליטיקה

הסיפור מאחורי התאבדותו של תת-ניצב אפרים עיתונאים שבגדו בשליחותם ■ מידע אינטימי שהופץ ■ רב מקושר שחסידיו יצאו לוקצין אמין וטוב שלא היה חף מחולשות

21:58 05.07.2015

על כתבות חדשות של גידי זינג | עקוב באתר | חתראות במייל | חידשו קבלו התראות באתר או במייל

צילום: אוליבייה פיטוסי

אפרים ברכה בבית המשפט העליון, בשנה שעברה

לפני כשלוש שנים הגיע תניצ אפרים ברכה לפגישה בארבע עיניים עם המפקד שלו ראש אגף החקירות ניצב יואב סגלוביץ. שום דבר לא הכין את סגלוביץ לפצצה שברכה עמד להסיל. ילפני שמונה ימים בפגישה עם הרב פינטו בסמויטה שלו במלון הילטון הוא הציע לי 200 אלף דולר. סגלוביץ ידע שבין ברכה לפינטו שוררת מערכת יחסים מורכבת. שברכה הואה בפינטו מורה רוחני, ושמעת לעת מעביר הרב לקצין החקירות פרטי מידע רגשיים שמסייעים בחקירות צווארון לבן ופשע מאורגן. באותה פגישה סגלוביץ ביקש לדעת יותר על הנסיבות שבגן הציע הרב לקצין את השוחד. ברכה שיתף אותו בכל הפרטים, אך הוא נע באי נוחות על הכסא. שפת הגוף שלו, ובעיקר העיניים שלו, שידרו כי הוא חצה שהמידע הנפיש הזה יישאר בחדר, שסגלוביץ יורה לו לנתק קשר מהרב ובכך תבוא סאגת היחסים המשונה בינו

אחד האנשים החזקים בחוקים בישראל, ברכה היה מודע לכך שפינטו קשור לטייקונים החזקים במשק, לשרים בממשלה, למוציאים לאור ולעיתונאים בכירים. הוא הכיר היטב את החצר של הרב, השתתף בארוחות הערב היוקרתיות שערך, נחשף ליכולותיו. אבל ספק אם העריך את מלוא היקף עצמתו של פינטו.

אותות הנידוי הורגשו מיד. אנשים בבית הכנסת בו התפלל הפכו לו עורף, הותמצו לו פנים, ראו בו "מייסור". בעדויות הראשונות שלו במשטרה נזהר ברכה בכוחו של הרב, זיכר עליו בעדינות כמי שרצה לצמצם את הפגיעה בו ככל שניתן. אולם כשהתחוויר לו שהרב מאשים אותו בקשרים מושחתים עם המאפיה הישראלית, בקבלת טובות הנאה מעבריינים ובשאר מרעין, ברכה התפוצץ והתפכת. "אתה לא רב", הטיח בו בעימות המשטרתי בניהם, "אם לקחותי ממך שקל אני שם על ראשי גרדום ומתאבד".

צילומים: אוליבייה פיטוסי, מגד גוזני, מוטי קמחי, אמיל סלמן ומתוך טוויטר

עוד כתבות בנושא

- לדור: אי אפשר לומר שהתאבדות אפרים ברכה לא היתה צפויה 05.07.2015
- דרושים ועדת חקירה מנולכתית ונימי מפכ"ל חיצוני 05.07.2015
- ראש יאח"ה אפרים ברכה שם קץ לחייו 05.07.2015
- הקשר התפוצץ. ברכה לפינטו: "אם נות לי שקל - אני מתאבד" 29.04.2015

פינטו, חסידיו ויחציו חסרי העכבות לא ויתרו. הם הבטיחו לעצמם שאת המלחמה הזאת הם יסיימו בהצלחה. חסידים של הרב הקימו תעשיית שמעות קטלנית וחסרת גבולות שרחשה סביב ברכה ללא הרף. הם הפיצו עליו חידע אישי רגיש שהיה מכאיב לאנשים מתחפסים יותר, האשימו אותו בקשרים מושחתים עם גדולי העבריינים בישראל, בלקחת שוחד שיטתית, בהדלפות מהחקירות הרגישות ביותר לאוזני אינטרנטים ואנשים מפוקפקים.

כל החדשות והעדשנויות למנויי הארץ בדיגיטל החל מ-4.90 החל מ- בחודש הראשון להצטרפות

הוצאת חירום

בחדש הראשון

Rocanati Executive MBA
Collier School of Management
Tel Aviv University

Executive MBA של הקאנו
 חשיבת עומק אקדמי
 עם חובות עלום העסקים

מפגש מספר
 יום 14, 26.3, 18:00
 באוניברסיטת תל אביב
 לנירנע נוסף ולהרשמה >

אשה בחולון יוצאת לאור

מחזור
 תוכנית לעיתונות
 (עיתונות ארץ)

25.3-22.3

ספרייה
 חובות

לנושאת
 כרטיסיה

תאטרון

מסעיקה קלאסית עמנואל

מפגש הייט

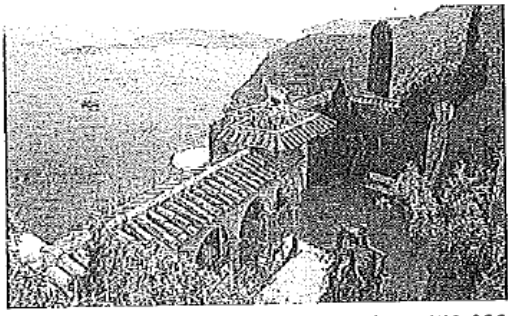
ובמשחק הזה נטלו חלק כמה עיתונאים שנדמה כי בגדו בשליחותם, אם אי פעם הייתה להם לפני מספר שבועות למחלקה לחקירות שוטרים ומסר עדות נגד ברכה. בין השאר הוא הציג בה שיתוף אותו בהתפתחות בחקירת ההוצאות המופרות של מעונות ראש הממשלה. אותו החמור נמסר - הניש שבועות לפני כן מידע ליועץ המשפטי לממשלה ובו פרטים אינטימיים זה יתפרסם הוא יתאבד", אמר ברכה לעיתונאי על הקרוב. המידע כאמור לא פורסם אך מצד הכל פרטים בעלי חשיבות ציבורית אמיתית, שהיה בהם כדי להבאיש את ריחו של ברכה.

במקרה או שלא, לפני שלושה שבועות ביקר יזנו בויליה המהדרת של הרב פינטו, שמשקיף היא אם כך את נוסף להידרדרות מקצוע העיתונות. דרכי עבודה מפוקפקות היו לסימני הדור לא חשף מקור, כי בינו ובין ברכה לא היו יחסים כאלה, וכי העביר את הווסטאפ המדובר לכל ליועץ" כיוון שלהבנתו היה בהם פוטנציאל שיאיר את ברכה באור שלילי.

כתבות שאולי פטפתם

בלי בגדים, כסף ועבודה: הצצה למושבת ההיפים המתפתחת בים המלח

150,000 שקל בחמישה ימים: השחיתות החוקית של נתניהו ורעייתו

רוני צ'יקי ארד | 16.03.2017 | 85

אמיר אורן | 17.03.2017 | 194

אתר חדשות אתר, news1, ניהל מסע צלב פרוע, אלים וחסר עכבות נגד ברכה. "תנ"צ ברכה מסוכן לציבור", כתב עורך האתר יואב יצחק. זו לא הפעם הראשונה שהאתר הזה בוחר באנדרסטייטמנט בריטי מעודן כדי לאפיין את מושאי הסיקור שלו. אותו אתר האשים את ברכה בחשדות לשחיתות וכינה אותו בשמות תואר מוזעזים. "מתבצע אותי", הפציר בפני ברכה חבר קרוב לאתרונה, "יואם אני אתבע אותו ב-10 מיליון שקל זה יעזור? מאחוריו עומדים 100 מיליון דולר", השיב ברכה בטון מיואש.

מו"ל האתר יואב יצחק הניב הבוקר להתאבדות ואמר כי "תנ"צ ברכה החליט לשלוח יד בכפשו בודעו היטב את תכני החקירה נגדו במח"ש שנפתחה בעקבות חשיפות ב-news1". מנגד מסרו אנשים הבקיאיים בפרטים כי בבדיקות נגד ברכה לא נמצא עד כה מידע מסעיר, וכי הרושם הכללי הוא שלהקת חסידיו של פינטו מנסה להפיל על ראשו תיק נוסף. היועץ המשפטי וינשטיין ופרקליט המדינה שי נצן היו מאוד חשדניים כלפי המידע נגד ברכה, האמינו ביושרתו של הקצין וחשו שהוא חלק ממסע מתווה ומאורן.

אפרים ברכה חיה קצין אמיץ וטוב אך הוא לא היה חף מחולשות, שהעיקרית בהן היא היעדר כושר שיפוט לגבי אופיים של בני אדם. הוא בחר את הרב הלא נכון וניהל אותו מערכת יחסים קרובה, שכל אדם שענינו בראשו ומצויד במבט קר ומפוכח, היה מבין שתסתיים בפיאון

החל מ-4.90 בחודש הראשון

כל החדשות והפרשנויות למנויי הארץ בדיגיטל

שחיתות

בחודש הראשון

תאטרון

מוסיקה קלאסית עכשווית

הרב פינעו ואפרים ברכה (נושהאל), ארכיון

פרסומת: איך פוטין היה מתמודד עם המאבק על הגז?

כתבות נוספות שעשויות לעניין אותך

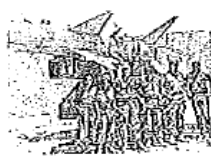
Recommended by

בלוגים
התנועה המשפחתית שאיש לא
מדבר עליה

בלוגים
פרנסיס ביקון, אנרי זורהול,
פוחליץ של בואש ושדר של
דינוואאר: סדר בבית של אייבי
רון

מגזין
מי באמת עמד מאחורי הניצחון
בששת הימים?

חדשות
אהוד ברק: ייתכן שהפעלת
מערכת החץ בתוכה לירי
מוסוריה הינה טעות

מרחבי הרשת

מרחבי הרשת

מרחבי הרשת

מרחבי הרשת

לחצו כאן

בחלת-ת-4.90 ש
בחודש הראשון

כל החדשות והפרשנויות למנויי הארץ בדיגיטל

נספח ב'

העתק מודפס מכתבתו של
העיתונאי רביב דרוקר מיום
6.7.15

החליצי שופי

ועל מי אפרים ברכה כעס?

הגובות 39

מאת רביב דרוקר | 6 ביולי 2015

- Share
- Print
- Share
- Mail

כל העיתונים מכים על חטא. חטאם של האחרים, כמובן. איך 'ההם' לא גוננו עליו בזמן אמת? למה 'המערכת' לא גיבתה אותו? אז הנה תיאור תמציתי של מה שחשב ברכה בשנתיים האחרונות, לא כולל השבועות האחרונים.

ראשית, הקדמה קצרה. ברכה ואני התחלנו ברגל שמאל. הוא הורה על חקירתי באזהרה על כך שהפרתי כביכול צו איסור פרסום בפרשת הירשזון (התיק כנגדי נסגר). אני מתחתי עליו ביקורת על כך שבאותה פרשת הירשזון הוא בחר לצמצם את החקירה לפשעים הקלאסיים כביכול, מעטפות וכו' ולא צלל לתוך מידעם אחרים שהגיעו אליו בנושא והיו, בעיניי, חשובים הרבה יותר. לאחר מכן, למדתי מרחוק להעריך אותו, גם אליו הגיעו אין ספור טענות כנגדו. מה שבדקתי, התברר כמצוץ מן האצבע. לא בדקתי הכול. העובדה שהוא הלך להקליט את רבו ומקור מרכזי שלו, הרב יאשיהו פינטו, כאשר אנשי משטרה שומעים בזמן אמת את השיחה, עשתה עליו רושם אדיר. ככה לא מתנהג אדם שיש לו אפילו פירור של לכלוך על הבגדים. ככה יכול לנהוג רק צדיק מוחלט ורק מישהו מזיר באיכותו יכניס לכזה דבר את אישגו, יעזר בה, כששבו חוקרי משטרה מאזינים בזמן אמת לשיחה בינה לבין אישגו של פינטו. מילה אחת של הרבנית הייתה יכולה לקבור את ברכה. מספיק שהייתה אומרת "נעביר לכם בדיוק כמו בפעם שעברה" ונגמר הסיפור שלו.

הערה מקדימה אחרונה – אני לא טוען שתחושותיו של ברכה, שיתוארו כאן, הן הגרסה האולטימטיבית. הוא היה אדם ונתחכם במסווה של אדם פשוט. ייתכן מאוד שכך בחר לתאר את תחושותיו בהתאם לאדם שדיבר איתו.

אז ככה: ברכה לא כעס על עסקת הטיעון עם פינטו. לגרבה ההפתעה, הוא חשב שונה משנשה ארביב עשה (לכאורה) כל כך חמור, שיש הצדקה לעסקה הזאת. הוא גם נשאל על העסקה לפי שנסגרה. עם זאת, הייתה לו תחושה מאוד לא נוחה לגבי הדרך בה נהלה העסקה, עיכוב התודעה על שינוע ברגע האחרון, המסלול הירוק לו זכו פרקליטי הרב אצל היועץ המשפטי לממשלה ועוד. בסה"כ ברכה זכה לגיבוי מעשי מהמערכת. היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה (לדור היה מאוד דומיננטי גם בסיפור הזה) וצמרת המשטרה לא נתנו לעכב את מינויו לראש יאח"ה, למרות מסע הלחצים והעיתרות לבג"צ. הן הפקידו בחיקוי את החקירות הרגישות ביותר ולא נתנו לפגוע בו.

איפה הם כשלון? בזירה הציבורית.

יואב יצחק, שמזמן אי אפשר לזכות אותו עיתונאי, שתה את דמנו של ברכה במשך שנים. כתבה מכפישה אחת ועוד אחת, שקר אחרי שקר. יצחק, למי שלא ידע, הוא מעריץ של פינטו. הוא הכיר אותו כי רצה את עזרתו בטיפול רפואי לקרובת משפחה שלו ולאחר מכן, אמר עליו לאדם אחד לפחות מילים כמו "הוא פנומן, הוא גאון".

אתמול הוציאה הפרקליטות הודעה שקבעה שטענותיו של יצחק על כך שהוחלט לפגוע בחקירה נגד ברכה היא שקר, כמו רבים מהפרסומים שלו בעבר. למה לא הוציאו הודעות כאלו קודם לכן? למה המערכת האדירה של אכיפת החוק לא יודעת להגן על בכיר חוקריה אל מול בלוגר נטול רסן? אפשר הרי לתבוע אותו, אפשר להוציא הודעות כנגדו, אפשר להוכיח שהוא כותב לא אמת. בכלל, אם הוחלט ביום חמישי שהחומר שהועבר כנגד ברכה לא שווה חקירה, למה לא פרסמו הודעה? כל אחד מהאנשים בחדר יודע להטיף היטב לאחרים שלא צריך להתייחס ליואב יצחק וזמניו, ש'כולם' יודעים שזה לא ענייני, שזה לא רציני, הכול נכון, עד שזה מגיע אליהם. כשיצחק מתחיל להכפיש בשפה סופר בוטה, על סמך רבע עובדה וחיצי השערה, זה רץ ברשתות החברתיות ואתה מוצא את עצמך במצב של למסור הסברים לכל מיני ידושים ובני משפחה שלא בדיוק יודעים מיהו יואב יצחק ומה מגיע אותו. תשאלו את אורלי איכס, גם אותה יצחק הרס.

אבל זה לא היה רק יואב יצחק.

לפני שנתיים פרסמה ידיעה בחדשות 2 על כך ששורה של פרקליטים בכירים תובעים לא למנות אותו לראש יאח"ה. הרקע – פסק דין, שאסור לפרסום, שמתת ביקורת על ברכה. הכתב טען שזו אחת מהפרשיות החמורות ביותר שהתפרסמו פה שנים ארוכות. ברכה היה משוכנע (וגם אני) שמאחורי הידיעה עומדות זרועותיו הארוכות של הרב פינטו. הוא ייחל לרגע שבו ייצאו תמלילי ההקלטות שלו עם פינטו, שכולם יבינו מה הוא עבר ומה הוא עשה. כשהם התפרסמו ב"הארץ" הוא התאכזב. הוא טען שהכתבה שמה בכונה סימני שאלה במקומות בהם יש לו הסברים טובים. למה לא התלוננתי מיידית על הצעת השוחד, הוא שאל. כי יואב סגלוביץ (ראש אגף חקירות דאז) היה בחו"ל וידעתי שממלא מקומו קרוב לפינטו. הוא אפילו טען שכשהאבק יתפזר, הוא מתכוון לתבוע תביעה דיבה מספר עיתונאים כולל על הכתבה הזאת.

לפני כשבוע התקשר אליי אבירם זינו, כתב משפט ב"מעריב". מעולם לא דיברנו. נפגשנו לא מזמן אקראית בכנס לשכת עורכי הדין באילת, אבל זה לא עבר את ה'שלוש, שלום', זינו סיפר שהוא חקר שני פריטי מידע על ברכה, אחד מהם רגיש לכאורה. אינסטינקטיבית, זה היה נראה לי מופרך שטענות כאלו, שברור שלרב

פינטו היה את כל האינטרס בעולם לטען אותן מאה אלף פעמים, עלות רק עמשי בשלב כה מאוחר. זינו טען שהרב לא רצה לדבר על זה בחקירתו, שמשום מה הוא גוון על זה. נשמע לי מופרך וכל השיחה נראתה לי מוזרה. זינו המשיך וטען שהוא הסתמס, רק הסתמס, עם ברכה על חקירת מעונות ראש הממשלה, שמסמלת על ידו. ברכה כתב לו סמס מטעה לפיו החקירה עלתה משלב הבדיקה לשלב החקירה. הוא פרסם את הידיעה המוטעית ונאלץ לחזור בו. הוא חשד שברכה הטעה אותו בכונה, כדי לפגוע במוניטין שלו בכל הקשור לידיעות כנגד ברכה, אבל הודה שאין לו שום הוכחות לכך (גידי וייץ כתב אתמול שיזנו נראה לפני שלושה שבועות בחצר הרב פינטו). לאחר מכן, זינו סיפר לי, לתדהמתי, שהוא הלך וחשף את ברכה כמקור למחלקה לחקירות שוטרים והעביר להם את הסמסים ומה דעתי, כי גם הוא קצת מתחרט ולא בטוח שעשה את המעשה הנכון. אמרתי לו שבמישור התיאורטי, אם מקור הטעה אותך בכונה תחילה, כדי שתיפול ותטעה, אז יש בעיניי הצדקה לחשוף אותו, אם כי אין לעמדה הזאת שלי עיגון מפורש בחקירה או בפסיקה. שאלתי אותו אם יש לו ראייה כזאת. הוא הודה שלא ואמר שכלל לא דיבר עם ברכה בכל השלב הקריטי הזה. שאלתי אותו האם לא יכול להיות שברכה טעה, הטעה בתום לב, לא הבין עד הסוף. הוא הודה שיייתכן. לא הבנתי למה עשה את זה. אחרי זה התברר לי שהוא חלק את אותו מידע עם שורה של עיתונאים ואף העביר את מסך הנייד שלו עם הוואטסאפ המרשיעים לעיתונאי אמיר זוהר.

האם יש לכך חלק בהחלטה של ברכה לשים קץ לחייו? אני מניח א פרוריות שלא, אבל מי שטוען שזה שטויות, לא מבין את הכללים. אני לא יודע אם אפרים ברכה קיבל אישור להיות בקשר ישיר עם עיתונאים. אני די בטוח, שכמו כל אחד מאתנו, הוא ממש לא היה רוצה שייקחו לו את הנייד ויחילו להסתכל עם מי דיבר, מה אמר ומה סימס. אני בהחלט יכול לדמיין אותו נלחץ מהאפשרות שבעקבות מה שעשה זינו, המחלקה לחקירות שוטרים תתחיל לעשות את זה ולא פחות מובך מכך שהוא יוזז מהחקירה הרגישה של מעונות ראש הממשלה אחרי שנחשף כמי שמדליף פרטים מתוכה.

רציתי לכתוב על סיפור אפרים זינו לפני כמה ימים. לא כתבתי. אין לי אפילו סיבה טובה. הייתי עסוק, כתבתי דברים אחרים ודחיתי את זה עוד זים ועוד זים. אני מניח שגם אם הייתי כותב, ברכה היה עושה את מה שעשה, אבל לפחות זה היה עושה לי טוב לדעת שהוא קרא איזשהו מאמר תמיכה, שכל כך הגיע לו, לפני ששם קץ לחייו.

1.53k

🔗 Tweet | 📄 Share | 📧 Share | 📧 Mail | 📄 Share

תגובות

46 תגובות

30 תגובות

מיון לפי הישמת ביותר

חסיפי תגובה...

גלי לוי

חבל שלא פרסמת... מצער. חובה לחקור את הקשר יואב יצחק-פינטו. שם הפתרון להתאבדות.

אהבתי · השיבי · 6 · 6 יולי 2015 10:44

Ishay Brda · ממלית תל אביב

אין לך שכל, מדובר בעובדי ציבור?
ואם הם אחים או בני זוג, מה זה מעניין?
הפתרון להתאבדות הוא להבין כי אדם שלא התאבד משך שנתיים של מלחמת הכפשות, בוודאי שלא היה צריך להתאבד עכשיו.
נאדם שנמצא בראש מערכת כזאת, חייב להיות אדם מושחת ומחוספס כ"כ, שרק מי שמעילו יכול לגרום לו להתאבד, קרי יעמ"ש או פרקליט המדינה שהם היחידים שעד היום מנו עליו.
צריך לבדוק מה היו שיחות הטלפון שהוא קיבל מיום חמישי בערב עד מוצ"ש וכולנו נדע בדיוק מה הרקע להתאבדות.
צריך לקרוא לוועדת חקירה ממלכתית על כל הקורה במערכת המשפטית והמשטרתית!!! כדי שנוכל לנקות אותן מפושעים וממקרי התאבדות כמו של דיויד וינר ואפרים ברכה ע"ה.

אהבתי · השיבי · 1 · 7 יולי 2015 12:39

Shangar Chazan · המכללה למנהל

ללא קשר לפרשה הזו, אם יואב יצחק מוחזק כאחד מהעיתונאים החוקרים העושים מלאכתו ללא חת, ואתה כותב עליו מה שאוהב כותב, מה זה אומר עליך??
אם יואב יצחק שנחשב לעיתונאי אמין, ישר, לוחם נגד שחיתות נתפס בעיניך כשקרן, רמאי, נוכל, אינחוררו וכו' למה נתישגו יאחיו לר??

נספח ג'

העתק מודפס מהפרסום הפוגע
שפורסם ע"י הנתבעים באתר
News1 ביום 9.3.13

News1 מחלקה ראשונה

יום ראשון 10 מרץ 2013 10:04

הצטרפות ל- VIP

News1.co.il | תגובות

יואב יצחק

העברייין אריה שקד מנסה לשוב לזירה

שקד. עברייין (צילום: פלאש 90)

אריה שקד - "האיש עם הפאה", שהונה את עמיתיו וכיבז וביצע עבירות פליליות, בעטיין סולק מתפקידי ניהול מרשות השידור, מתמודד ומנסה עתה להיבחר לראשות אגודת העיתונאים בירושלים. בלי בושה הוא מנסה שוב לכבוש עמדת מפתח

***

העברייין אריה שקד, שביצע שורה של עבירות פליליות ומעשיו נחקרו על-ידי המשטרה, מנסה לשוב לזירה. הפעם הוא מבקש להתמודד ולהיבחר לראשות אגודת העיתונאים בירושלים. שקד, שאיבד את הבושה ומתנהל בעזות מצח, מבקש לשוב לעמדות כוח בקרב הקהילה העיתונאית-הירושלמית, וזאת על-אף שלתפקיד כזה דרוש אדם נקי כפיים וישר דרך.

אריה שקד נחשד בשורה של מעשים בלתי חוקיים (ראו קישורים לגבי חלק מהם). הוא התראיין, בין היתר, לערוץ 2, כשהוא חובש פאה וניסה להטות מכרזים במסגרתם התמודד על תפקיד מנהל הרדיו ועל תפקיד מנהל רשות השידור. עוד קודם לכן העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת. בעקבות מעשים נוספים שביצע, נפתחה נגדו חקירה משטרתית ובסופה נקבע (ציטוט):

ממצאי החקירה העלו כי החשוד אריה שקד, מי שהיה עוד לאחרונה מנהל קול ישראל ומי שהתחרה עם בן-מנחם במכרז לתפקיד מנכ"ל רשות השידור, פנה למנכ"ל חברת פיל"ת בראשית שנת 2010 וביקש לקבל לידיו את דוח האבחון שנערך לבן-מנחם, אבחון אותו לא היה מוסמך לקבל. מנכ"ל חברת פיל"ת פעל ודאג כי דוח האבחון יועבר לידי שקד. לאחר שקד קיבל לידיו את הדוח, הוא מסר אותו לעיתונאים שונים לצורך פרסומו.

היחידה, על-דעת ראש להב 433 ניצב דודו מנצור, מצאה כי יש תשתית ראייתית כנגד אריה שקד לביצוע עבירות פליליות של פגיעה בפרטיות, לפי חוק הגנת הפרטיות ועבירה של הוצאת מסמך ממשמורת, לפי חוק העונשין. עוד מצאה היחידה כי נמצאה תשתית ראייתית כנגד ששון עוז, מנכ"ל חברת פיל"ת, לביצוע עבירות של סיוע

קשרי השוחד בין שקד למנהלי פיל"ת

יואב יצחק

המשטרה המליצה להעמיד לדין את אריה שקד ואת ששון עוז בגין השימוש הבלתי חוקי שעשו בדוח האבחון של יוני בן-מנחם, אך במקביל נמנעה מחקירת קשרי השוחד ביניהם וממציא הדין עם הסייענים: יוסי בר-מוחא וחיים ריבלין * בדיקה מתחייבת גם לגבי אבי ליכט וחנה מצקביץ, בשאלה: מדוע נמנעו מנקיטת אצעים נגד אריה שקד

לרשימה המלאה

נמצאה תשתית ראייתית לעבירות נמצא אריה שקד ומנכ"ל פיל"ת

יואב יצחק

המשטרה חקרה ואישרה: נמצאה תשתית ראייתית לכך שאריה שקד ומנכ"ל פיל"ת ששון עוז עשו שימוש בלתי חוקי במסמך אבחון שנערך ליוני בן-מנחם בניסיון לסכל מינויו למנהל רשות השידור * החקירה נפתחה בעקבות תלונה שהגיש בן-מנחם

לרשימה המלאה

האיש עם הפאה: אריה שקד

יואב יצחק

סערה ברשות השידור בעקבות החשיפה ב- News1 * עשרות עיתונאים שהאזינו להקלטת דבריו של האיש עם הפאה קובעים: האיש שהופיע עם פאה והשמיע אה רשות השידור הוא אריה שקד * אריה

לפגיעה בפרטיות והוצאת מסמך
ממשמורת.

שקד נמנע מלהגיע למשרדי קול ישראל

לרשימה המלאה

ר' האגף לחקירות ולמודיעין ניצב יואב
גלוביץ' אימץ את המלצות היחידה.

אריה שקד סולק, כידוע, מתפקידי ביהול ברשות השידור, לאחר שביצע עבירות חמורות ומחמת
ממצאי המשטרה בחקירה שמהלה נגדו. לפניו משורת הדין ועל-מנת להימנע מפגיעה
במשפחתו, סודרו לו מקופתה של רשות השידור פיצויים בסכום משמעותי. שקד ביסה מזלו
בתפקידים אחרים, כולל בסוכנות היהודית, אך בפועל לא מצא את מקומו.

שקד אינו פועל בתקופה זו כעיתונאי ואינו ראוי לתפקיד זה. למרות זאת הוא מבקש להתמודד
ולעמוד בראש אגודת העיתונאים בירושלים - שתפקידה הוא להנהיג עיתונאים, לשמור על
זכויותיהם, ולהאבק למענם ובקרבם לשמירת כללי אתיקה.

הצגת מועמדותו של שקד מעוררת רוגז רב בקרב עיתונאים רבים בירושלים, ובמיוחד מצד
עיתונאים ברשות השידור. אלה מכירים היטב את שיטותיו ואת מעשיו מן העבר, ולכן הם
מבקשים למנוע בחירתו לתפקיד. המאבק יתקיים בימים הקרובים בקלפי.

תאריך: 09/03/2013 | עדכון: 09/03/2013

מועדון VIP להצטרפות הקלק כאן

תגיות / פורומים אישיים:

• רשות השידור • אריה שקד • מבקר המדינה • קול ישראל

נספח ד'

העתקים צילומיים מתכתובות
הצדדים

Yigal Hevroni, L.L.B Adv.&Notary
Sima Weiss(Deri), L.L.B. Adv.
Ilan Prager, L.L.M. Adv.
Moti Harush, L.L.B. Adv.
Tehila Yunger, L.L.B. Adv.
Hana Halfon, L.L.B. Adv.
Refael Fridj, L.L.B. Adv

תל-אביב
רח' הוברמן 10, תל אביב 64075
10 Huberman st. Tel-Aviv 64075
טל: 972-3-6850428
פקס: 972-2-6667223
פקס - מייל - מחשב: 02-6667223
E-mail: ilan@hevroni.co.il

יגאל חברוני ושות'

משרד עורכי-דין
ונוטריון

**YIGAL HEVRONI
& Co.**
**LAW OFFICE
& Notary**

ירושלים, 10 במרץ 2013
בתשובה נא לחזור למשרדנו ב: ירושלים

יגאל חברוני, עו"ד ונוטריון
סימא וייס(דרי), עו"ד
אילן פרגר, עו"ד
מוטי הרוש, עו"ד
תהילה יונגר, עו"ד
אילנה חלפון, עו"ד
רפאל פריג', עו"ד

ירושלים Jerusalem
רח' סוקולוב 15, ירושלים 92144
15 Sokolov st. Jerusalem 92144
טל: 972-2-6233344
פקס: 972-2-6232266
פקס - מייל - מחשב: 02-6667223
E-mail: yigal@hevroni.co.il

תוויליה שקד/יואב יצחק 213/מכות

לכבוד
מר יואב יצחק,
בפקס: 03-9345660

א.נ.,

**הנדון: דרישה לפרסום התנצלות ולתשלום פיצויים
התואמת טרם הגשת תביעה משפטית
בגין פרסום לשון הרע**

בשם מרשי, מר אריה שקד, הנני לפנות אליך בעניין שבנדון, כדלקמן:

1. ביום 9.3.13 פרסמת באתר האינטרנט NEWS1 מאמר תחת הכותרת: "העברין אריה שקד
מצטה לשוב לזירה" (להלן בהתאמה: "האתר" ו-"הפרסום הפוגע").

2. א. בפרסום הפוגע הינך מעלח טענות כזב בעניינו של מרשי ובין היתר הינך מייחס
למרשי כאילו "אריה שקד נחשד בשורה של מעשים בלתי חוקיים... וגיסה להטות מכרזים
במסגרתם התמודד על תפקיד מנהל הרדיו ועל תפקיד מנהל רשות השידור. עוד קודם לכן
העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת. בעקבות
מעשים גוספים שביצע, נפתחה נגדו חקירה משטרתית" תוך הסתמכות, כביכול, על
דו"ח מבקר המדינה.

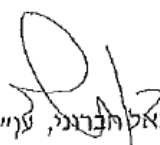
ב. בנוסף, נטען על ידך כי "אריה שקד סולק, כידוע, מתפקידי ניהול ברשות השידור, לאחר
שביצע עבירות חמורות ומחמת ממצאי המשטרה בחקירה שנוהלה נגדו" תוך הסתמכות,
כביכול, על ממצאי חקירה משטרתית, שלכאורה נערכה כנגד מרשי, אגב ציטוט
חלקים נרחבים מתקירה זו.

3. דא עקא, כי כל טענותיך בפרסום הפוגע הינן שיקריות, ובבחינת הוצאת לשון הרע כנגד
מרשי, שכן מרשי מעולם לא נחשד ו/או נחקר במשטרה בגין חשד להונאה, ואף ממצאי
חקירת מבקר המדינה, לא העלו דבר וחצי דבר כנגד מרשי, ואין כל זכר לטענות
וההכפשות המנועות על ידך כנגד מרשי והנוכרות בפרסום הפוגע, וכל הנטען בפרסום זה.

4. נראה כי הנך פועל בשליחותם של גורמים עוינים למרשי וכי הנך משמש ככלי שרת
בידיהם ואין מנוס מלמצות עמך את הדין פעם נוספת (שכן טרם הפנמת את הלקח
מחמשפט הקודם, לפיו עליך לחקיד על פרסום דברי אמת מזוייקים, כמו גם קבלת
תגובת חצד הרלבנט).

5. חרף האמור לעיל, מצאת לנכון לפרסם באתר את הפרסום הפוגע, הכולל דברי הבל וכזב, האשמות חסרות שחר כלפי מרשי והכפשתו בצורה קשה ובלתי מרוסנת, אגב פגיעה בשמו הטוב של מרשי ונוך עבירה, לכאורה, על חוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "חוק לשון הרע").
6. הפרסום הפוגע הינו המשך ישיר של רדיפתך האובססיבית והבלתי מוסברת כלפי מרשי והמשך ישיר לפרסום לשון הרע כנגד מרשי, המהווה את עילת התביעה כנגדך בת.א. 2713/07 בבימ"ש השלום בירושלים ונראה כי לא הפנמת את החובה לפרסם פרסומי אמת, אגב קבלת תגובה חולמת של מושאי הפרסום וכי גמלה בלבך ההחלטה לעשות כל אשר לאל ידך עמ"נ לנסות ולפגוע במרשי, בחוסר תום לב ושלא כדין.
7. אין ספק, כי הפרסומים הפוגעים נועדו לפגוע בשמו הטוב של מרשי, לבזותו, לעשותו מטרה לשנאה, לבזו וללעג, בכדי לפגוע במשרתו ובסיכוייו להיבחר לאגודת העיתונאים ו/או לזכות בכל תפקיד בכיר אחר באגודה וזאת בעיקר נוכח עיתוי הפרסום הפוגע ותוכנו.
8. במעשיך ובמחדליך כמפורט לעיל ובפרסום הפוגע יש משום עבירה, לכאורה, על חוראות חוק איסור לשון הרע, המנוכה את מרשי בכל הסעיפים והתרופות הקבועים בחוק האמור.
9. הנך נדרש בזאת לפרסם לאלתר התנצלות על הפרסום הפוגע והכוזב, בין היתר באתר, וכן להסיר לאלתר את הפרסום הפוגע מאתר האינטרנט שלך ובד בבד הנך נדרש לפצות את מרשי בהתאם לקבוע בחוק האמור בכלל ובסעיף 7 א' (ג) לחוק בפרט.
10. היה ודרישת מרשי לא תענה לאלתר ולא יאוחר מ- 24 שעות מתאריך מכתבי זה, נראה כי לא יהא מנוס מלשוב ולהיפגש עמך בערכאות משפטיות ואולם במקרה כזה לא יסתפק מרשי בסעדים הנזכרים לעיל בלבד והוא יעמוד על קבלת פיצוי מלא וכולל בגין שלל הנזקים שנגרמו לו מהפרסום הפוגע.
11. אין באמור במכתבי זה ו/או במשתמע מהאמור בו ו/או בחסר בו משום הודאה כלשהיא של מרשי ו/או משום רשימה מלאה ו/או ממצה של טענות מרשי ו/או בכדי לגרוע ו/או לפגוע באיזה מטענות ו/או זכויות מרשי ע"פ כל דין.
12. התראה נוספת לא תישלח.

בכבוד רב,

 גאל חברוני, ע"ד
 גאל חברוני ושות'
 משרד עורכי דין ונוטריון

העתק: מר אריה שקד.

News1 מחלקה ראשונה

אתר חדשות ותחקירים | מיוחד עצמאי ומקצועי

עיתונות זהב בע"מ ח.פ. 512196650 שלונסקי 6 פתח תקוה 49298
טל. 03-9345666 פקס. 03-9345660 אתר: News1.co.il דוא"ל: yoav@News1.co.il

כ"ח אדר תשע"ג
10 במרס 2013

לכבוד

מר אריה שקד

באמצעות:

עו"ד יגאל חברוני

סקולוב 15 ירושלים

פקס: 02-6232266

א.נ.

הנדון: מכתב גיוס 10.03.13

1) אני זוחה בזאת את טענותיך ודרישותיך כמו גם את דברי ההבל שהוצעו במכתבך:

1.1 האמור ברשימתי מיום 09.03.13 באתר News1 הינו אמת ויש בו ענין ציבורי, קל וחומר מאחר ובחרת להציג מועמדוּתך בבחירות לתפקיד יושב-ראש אגודת העיתונאים בירושלים.

1.2 בחרת להציג מועמדוּתך להנהיג עיתונאים ומתוּבנים בושרה ובניקיון כפיים, למרות ממצאי המשטרה בדבר העבירות הפליליות שביצעת ועל-אף שורה של מעשים חמורים נוספים שדבקו בך.

1.3 כדאי שתבחן מעשיך תחילה בטרם תוסיף לאיים בתביעות סרק.

2) למעלה מן הצורך אדגיש, כי אם וכאשר תוגש תביעה מטעמך, אעמוד על מיצויה כפי שמתחייב בחוק.

בברכה,

יואב יצחק

מו"ל ועורך News1

עיתונות זהב בע"מ

נספח ה'

העתק צילומי מפסק דין
ביהמ"ש השלום בירושלים מיום
6.2.17

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבט

תובע

אריה שקד
ע"י ב"כ עו"ד יגאל חברוני
נגד

נתבעים

1. עיתונות זהב בע"מ ה.ס. 512196650
2. ינאל יצחק
ע"י ב"כ עו"ד יורם גושקט

1

פסק דין

2

3 1. לפני תביעה בעילה של לשון הרע בגין פרסום של הנתבעים באינטרנט בפנינו של התובע,
4 בכינויו בין השאר, כעברין.

5

הפרסום:

6

7 2. הנתבע 2, עורך אתר האינטרנט www.News1.co.il (להלן - "האתר") המופעל ע"י הנתבעת 1
8 פרסם ביום 9.3.13 כתבה באתר (נספח א') לכתב התביעה, (להלן - "הכתבה") שכותרתה:
9 "העברין אריה שקד מנסה לשוב לזירה". בגוף הכתבה נאמר בין היתר בנוגע לתובע: "עברין
10 שבצע שורה של עבירות פליליות ומעשיו נתקרו על-ידי המשטרה" וכי הוא סולק מראשות
11 השידור (להלן - "הפרסום").
12

13

שענות התובע:

14

15 3. התובע, עיתונאי בכיר ששימש בעבר מנהל רדיו "קול ישראל" ברשות השידור, התמודד במועד
16 הגשת התביעה על תפקיד חבר וועד באגודת העיתונאים בירושלים. הנתבעת 1 (להלן -
17 "הנתבעת") היא חברה פרטית אשר הפעילה את אתר News1 שהנתבע 2 (להלן - "הנתבע")
18 הוא עורכו ומי שכתב את הכתבה.
19

20

21 4. הנתבעים פעלו לטענת התובע, כשלוטים של אחרים שביקשו לפגוע בשמו הטוב, בפרסום דברי
22 בלע וכזב ותוך התעלמות מכללי האתיקה העיתונאית. מטרת הפרסום הייתה, להשמיץ
23 ולהכפיש את שמו כאיש מקצוע במגזר הציבורי בזומה להתנהלותם ביחס לאנשי ציבור
24 אחרים.
25

26

27 5. במסגרת הליך שהתברר בת.א. 2713/07 (להלן - "תביעה קודמת") בענין פרסום אתר של
28 הנתבעים בעניינו באתר, מיום 21.12.06 נקבע בפסק הדין של כב' השופטת שי רנן מיום 6.2.12
כיעסקין בפרסום המתווה לשון הרע (פסק הדין צורף כנספת א' לתצהירו של התובע). בטרם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 ניתן פסק הדין בתביעה הקודמת, כבר ביום 25.06.11 תורו ופרסמו הנתבעים כתבה אחרת
- 2 שהיה בה משום הוצאת לשון הרע כנגדו (נספח ב' לתצהיר התובע).
- 3 6. לאחר שניתן פסק הדין בנוביעה הקודמת פורסמה הכתבה נשוא התביעה שנועדת לפגוע בשמו
- 4 הטוב ולבוזתו, מנוך מטרם לפגוע בסיכויי לחיבור לאגודת העיתונאים או לזכות בכל תפקיד
- 5 בכיר אחר. הנתבעים, לא תורו בהם מהאמירות הפוגעות בפרסום ולא תסירו את הפרסום
- 6 מהאחר. פניותו אליהם, בדרישה להתנצל על הפרסום, לא נענו (נספח ב' לכתב התביעה).
- 7
- 8 7. התובע טוען כי האמירות כנגדו בפרסום אינן אמת וכי הפרסום, נעשה בחוסר תום לב ובידיעה
- 9 של הנתבעים כי אין בהן שום אמת. הכתבה פורסמה, מבלי לבקש תחילה את תגובתו עליה
- 10 ופגעה קשות בשמו הטוב ובתדמיתו הציבורית המקצועית כמו גם בהמשך דרכו המקצועית
- 11 הטענות שם טוב וישרה בעיני הציבור.
- 12
- 13 8. התובע הוסיף וטען, כי הוא מעולם לא היה חשוד ואף לא נחקר במשטרה בגין חשד לחונאת.
- 14 הוא לא טולק מראשות השידור ולא "סודרו לו מרשות השידור פיצויים בסכום משמעותי" כי
- 15 אם שולמו לו פיצויים בהתאם לחוק. הוא אף הגיש תביעה לבית הדין האזורי לנבדח
- 16 בירושלים כנגד רשות השידור, בה הועסק, בגין פגיעה בזכויותיו.
- 17
- 18 9. התובע, העמיד את תביעתו בגין נזק בסך של 140,389 ש"ח על פי חוק איסור לשון הרע,
- 19 התשכ"ח-1965 (להלן - "החוק") בהתאם להוראות סעיפים 7 א. (ב), (ג) ו-(ה) לחוק, ללא
- 20 הוכחות נוק. בנוסף, ביקש שתיתן לו רשות לפיצול סעדים לחיפוי מהנתבעים בגין נזקים
- 21 אחרים שגרמו לו מחמת הפרסום.
- 22
- 23 **טענות הנתבעים:**
- 24
- 25 10. הנתבעים טענו מנגד כי התביעה הקודמת שהוגשה נגדם נדחתה וכי תקביעות של בית המשפט
- 26 בעניין האחריות לאותו פרסום, היו בהתייחס לעיתונאי המנוח ב' מוסקוביץ ז"ל שערך את
- 27 הכתבה נשוא אותה תביעה שפורסמה בבלוג מטעמו.
- 28
- 29 11. הנתבעים הודו באחריותם לפרסום דין, שנעשה בהתאם לחובתם העיתונאית לפרסם מידע
- 30 חדשותי, בעייתו וחיוני שיש בו עניין לציבור. התשיבות בפרסום נעוצה בין השאר בכך שהתובע
- 31 התנדוד לתפקיד בכיר באגודת העיתונאים וראוי, שהמעשים המיוחסים לו בכתבה יובאו
- 32 לידיעת הציבור. הגילויים והפרסומים בכתבה, הינם אמת והיה בהם עניין לציבור, מנח שמקים
- 33 תגנה מכוח החוק.
- 34
- 35 12. התובע, מונה לתפקיד מנהל קול ישראל באופן בלתי חוקי ובשל קשריו עם מנהל רשות השידור
- 36 דאז, מר שקלאר. בעקבות זיו"ח מבקר המדינה שפורסם בעניינו של התובע, הופסקה כהונתו

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 23838-03-13 שקד ג' עיתונות וזכויות בע"מ ואח'

- 1 כמנהל קול ישראל. במסגרת התמודדותו במכרזים לתפקיד מנהל רשות השידור ומנהל קול
- 2 ישראל, ניסה התובע לשבש את עבודת חברי ועדת המכרזים ולהשפיע עליהם כדי להביא
- 3 לפטילה של מתמודדים אחרים ובראשם, מר יוני בן מנחם. התובע, אף התראיין לערוץ 2
- 4 כשהוא חובש פאה לראשו, פניו מואפלות וקולו משובש הטיח תאשומות במועמדים אחרים על
- 5 גנת להביא לפטילתם כאמור. בנוסף, קיבל התובע לידיו ממנכ"ל חברת פילית את דו"ח
- 6 האבחון שנערך למתמודד יוני בן מנחם (להלן-"דו"ח האבחון") והוא אף העבירו לעיתונאים,
- 7 לצורך פרסומם. על כך הוגשה תלונת למשטרה ע"י מר בן מנחם ונפתחה חקירה כנגד התובע.
- 8
- 9 13. תוצאות חקירת המשטרה הביאו להודעה לעיתונות מהמשטרה מיום 17.11.11 לפיה:
- 10 "היחידה, על-דעת ראש להב 433 ניצב דודו מנצור, מצאה כי יש תשתית ראייתית כנגד אריה
- 11 שקד לביצוע עבירות פליליות של פגיעה בפרטיות, לפי חוק תגנת הפרטיות ועבירה של הוצאת
- 12 מסמך ממשטורת, לפי חוק העונשין. עוד מצאה היחידה כי נמצאת תשתית ראייתית כנגד ששון
- 13 עוז, מנכ"ל חברת פילית, לביצוע עבירות של סיוע לפגיעה בפרטיות והוצאת מסמך ממשטורת
- 14 (להלן-"הודעת המשטרה, נספח 1 לכתב החגנה). לאחר פרסום הודעת המשטרה, הודת התובע
- 15 בכלי התקשורת כי הוא אכן עשה שימוש בדו"ח האבחון.
- 16
- 17 14. התובע, קיים קשרי שוחד והוטאה עם גורמים שונים בכללם, מנכ"ל פילית מר ששון עוז כפי
- 18 שנחשף בכתבה מיום 19.11.11 שהתובע מלין גם כנגדה. זו"ח ביקורת שפרטמה המבקרת
- 19 הפנים של רשות השידור הגבי איתנה גורגור מלמד כי התובע, בתפקידו כמנהל קול ישראל,
- 20 אישר בשנת 2010 תשלומים חריגים ובתערוף שגוי, למנכ"ל פילית. בנוסף, בחודש אפריל 2011
- 21 אישר התובע לחברת פילית תשלום עבור תודש ספטמבר אף שדרישה קודמת בגדון, נדחתה.
- 22 בנסיבות אלו נטען כי התובע, בצוותא עם מנכ"ל פילית, ביצעו לכאורה עבירות של שוחד שלא
- 23 נחקרו ע"י המשטרה מנגיעים זרים. זאת ועוד, כפי שעולה מדו"ח מובקר חמדינה (ב61) התובע
- 24 פעל באופן בלתי תקין, מטעה וזדוני כדי לקדם מקורב לו לתפקיד "פרויקטור לטכנולוגיות".
- 25
- 26 15. הכתבה, עוסקת בביקורת על התובע שהגיש מועמדות לתפקיד הדורש אמינות, קשרה וניקיון
- 27 כפיים. מועמדותו, עוררה ביקורת מצד גורמים שונים לרבות מטעם האגודה לזכות הציבור
- 28 לדעת בפנייתה אל נשיאת מועצת העיתונות, השופטת בזימוס דליה דורנר.
- 29
- 30 16. לענין הפיצויים ששולמו לתובע מרשות השידור טענו הנתבעים, כי הללו שולמו לפנים משורת
- 31 הדין שכן היה בעבירות שבוצעו על ידו כדי להביא לפיטורין ללא פיצויים כלל.
- 32
- 33 17. בסיבות אלו טענו הנתבעים כי עומדות להן ההגנות על פי סעיפים 13, 14 (4) (11), 15 (2) (4)
- 34 (5) לחוק איסור לשון הרע.
- 35
- 36

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

דיון והכרעה:
המסגרת הנורמטיבית:

1
2
3
4 18. בחינת פרסום, אם הוא מהווה לשון הרע נעשית במספר שלבים: תחילה, יש לברר האם הביטוי
5 בו נקט התובע הוא בבחינת לשון הרע קרי: משפיל, מבזה או פוגע כמבוא בסעיף 1 לחוק,
6 כהתאם לאמות המידה המקובלות על האדם הסביר. כמו כן, אם הוא עולה כדי "פרוטום"
7 במובנו על פי החוק. ככל שהמנעה חיובי לבחינות האמורות, ייבחנו ההגנות להן טוען ותבע
8 ולבסוף תתברר שאלת הפיצוי (ע"א 6903/12אג, פסקאות 9-12).
9 Corp נ' אלי עזר, 22.7.15, להלן- "פרשת עזר", פסקאות 9-12).

חופש הביטוי והזכות לשם טוב:

12
13 19. חוק איסור לשון הרע תכליתו להבטיח שמירת על כבוד האדם בזכותו לשם טוב בפרסומים
14 לגבי ובה בעת שמירה על עיקרון חוקתי אחר לחופש הביטוי והעיתונות וזכות הציבור לדעת
15 (דניאל 2121-12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, 18.09.14, להלן- "דניאל דיין", בפסקה 19
16 לפסק הדין מפי הנשיא גרוניס. עוד ראו: ע"א 8345/08 עופר בן נתן נ' מוחמד בכרי, 27.07.11
17 פסקה 19 לפסק דינו של השופט דנציגר, להלן- "פרשת בכרי"). הזכות לשם טוב היא זכות
18 רחבה שנועדה להגן על ההערכה העצמית ועל כבודו של אדם. "כבוד האדם ושמו הטוב
19 חשובים לעיתים לאדם כחיים עצמם, הם יקדים לו לרוב יותר מכל נכס אחר" (ע"א 214/89
20 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג (3) 856 בבחינת "טוב שם משמך טוב"). מנגד, חופש הביטוי "חיוני
21 להבטחת תקינותו של ההליך הדמוקרטי, הבנוי על תביעת הרצון והדעה החופשית של כל
22 אדם, הוא מהווה יסוד רעיוני ומעשי לשלטון הנבחר בבחירות חופשיות, בהליך שעיקרו
23 חופש דעה ובחירה" (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, 14.8.08, פסקה 13 לפסק הדין של
24 השופטת פורקצ'יה). בדניאל דיין עמד כבי הנשיא גרוניס על כך שהאזון בין הזכויות קיבל
25 ביטוי באופן בו עוצב חוק איסור לשון הרע. בשלב הראשון, כאשר בוחנים את הביטוי הפוגע
26 על פי ההגדרות שבסעיפים 1 ו-2 לחוק, בולט כובד המשקל על כבוד האדם ושמו הטוב. עם
27 זאת, בשלב הסייגים וההגנות שנקבעו בחוק, קיימת העדפה לחופש הביטוי על פני שגן
28 תשמירה על שמו הטוב של אדם (פסקאות 19-20).

29
30 20. על בית המשפט לבצע את מלאכת האיזונים בין הזכות לכבוד ולשם טוב ובין הזכויות האחרות
31 כבעניינינו, חופש הביטוי וחופש העיתונות להגשת זכות הציבור לדעת. כך מצוין בפסק הדין
32 של הנשיא גרוניס בדניאל דיין בו כובד המשקל ניתן דווקא לעיקרון חופש הביטוי לעיתונות
33 אחראית על פני הפגיעה בשמו הטוב של הנפגע. מנגד, דעת המיעוט באותה פרשה, מפי כבי
34 השופט רובינשטיין לפיה העדפה של חופש הביטוי באותן נסיבות יש בה כדי לשחוק ולצמצם
35 את הזכות לכבוד האדם: "חובתנו להגן על כבוד האדם ועל שמו הטוב לא פחות ואולי יותר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

1 נאשר על חופש הביטוי העיתונאי" (פסקה א'). המתח התמידי בין אותן זכויות יסוד, כל אחת
 2 חשובה כשלעצמה, טעון הכרעה ביצירת איזון ראוי ביניהן בכל שלבי בירור התביעה בעילה של
 3 שלון הרע (פסקה 12 בפסק הדין של חשופט פוגלמן בפרשת עזר).
 4
 5 21. על יצירת האיזון בין הערכים הנוגדים נוצינו ברע"א 1520/03 בן גביר נ' דנקור , 12.11.06
 6 (להלן "פרשת בן גביר") : "נקודת האיזון הראויה בין הערכים הנוגדים – חופש הביטוי מול
 7 הזכות לשם טוב – נחתכת על פי משקלם היחסי של ערכים אלה. האיזון מושג כפרי הערכה
 8 ערכית-עקרונית, תוך יישום הערכה מושגית זו על נסיבותיו המיוחדות של המקרה. הערכה
 9 שונת של המשקל היחסי הניתן לכל אחד מהערכים הנוגדים מביאה מאלוה לנקודת חיתוך
 10 שונה בהתמודדות ביניהם, ולקביעת נורמה שונה הנובעת ממנה" (פסקה 1).
 11
 12 22. אחד השיקולים העיקריים שיש לחבא בחשבון עת נאזנים בין הזכויות השונות היא מידת
 13 העניין הציבורי ומידת ההשפעה הפוטנציאלית שלו על החיים הציבוריים (פרשת עזר פסקה
 14 11, ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558 להלן – "פרשת שוקן", בעמ'
 15 570). ברע"א 3614/97 יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נ(1) 26, 79 נקבעו
 16 הגדרים להגנה בפרסום בנוגע לאישיות ציבורית: "למסגרת של "אישיות ציבורית" נכנסים
 17 מי שנשאים במשרות בכירות במוסדות הציבור, כמו שרי ממשלה, מנהלים כלליים של
 18 משרדי ממשלה וכו'. בכך אין כדי למצות את הקטגוריה האמורה. המדובר בקטגוריה רחבה
 19 יותר, הכוללת כל מי שבתחום כזה או אחר של החברה – תרבות, חברה, תקשורת, כלכלה –
 20 הגיע לעמדה, אשר מביאה אותו לאור הולקורים...". יפים לעניינו דבריו של חשופט ריבלין
 21 בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין – אורבך , 08.02.12, להלן – "פרשת אילנה דיין") :
 22 "מקום מיוחד שמור, במסגרת איזון זה, לביטויים בעלי חשיבות ציבורית. שיש ושיה חופשי
 23 בנושאים ציבוריים מצוי בלב-ליבו של חופש הביטוי (ראו גם עניין בן גביר, בפס' 16 לפסק
 24 דיני). הוויכוח הציבורי ראוי לו שיהא חופשי, איתן, חסד מעצורים ואף בוטה (דברי חשופט
 25 ברנז-ב-Sullivan הנ"ל). בחברה חופשית – אחדות הדעות היא נטל. עתים השקט הוא רפסן
 26 השקט אינו חופש וחזומיה אינה הרמוניה (עניין בן גביר הנ"ל)...". ועוד : "ככל שיש ספק
 27 בשאלה אם הדיבור שבמחלוקת ראוי להגנה – מוטב לטעות לטובת חופש הביטוי וחופש
 28 העיתונות (דברי חשופט Stone בפרשת Jones v. Opelika, 316 U.S. 584, 623 (1942)
 29 (Stone, J), "dissenting" (פסקה 79).

בחירת הפרסום:

- 30
 31
 32 23. טעף 1 לחוק קובע: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
 33 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ;
 34 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או הכונות המיוחסים לו ;
 35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 (3) לפגוע באדם במשלתו, אם משלת ציבורית ואם משלה אחרת, בעסקו, במשלה ידו
 2 או במקצועו...".
- 3 בחינה של הביטויים בפרסום נעשית בהתאם למבחנו של האדם הסביר. המבחן הוא
 4 אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת מהפרסום (ע"א 7380/06 דרור
 5 תוטף-ישי ג' מרדכי גילת, 02.03.11, פסקה 37; א' שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ז), עמ' 122,
 6 להלן - "שנהר", פרשת שוקן, עמ' 567). ודוק: יש לבחון האם הביטוי "עלולי" לגרום לכל
 7 אחת מן התוצאות המפורטות בסעיף 1 לחוק לשון הרע (כך ראו: שנהר, עמ' 121).
- 8
 9 24. טוען התובע עסקינן בלשון הרע בפרסום. הן בכותרת הכתבה: "העבריינין אריה שקד מנסה
 10 לשוב לזירה" והן באמירות בגוף הכתבה: "העבריינין אריה שקד, שביצע שורה של עבירות
 11 פליליות ומעשיו נחקרו על ידי המשטרה, מנסה לשוב לזירה... שקד נחשד בשורת של
 12 מעשים בלתי חוקיים... וניסה להסתוות מכליזים, במסגרתם התמודד על תפקיד מנהל הרדיו
 13 ועל תפקיד מנהל רשות השידור. עוד קודם לכן העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי
 14 שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיליט. בעקבות מעשים נוספים שביצע, נפתחה נגדו חקירה
 15 משטרתית... שקד סולק, כידוע מתפקידו ניהול ברשות השידור, לאחר שביצע עבירות
 16 המלוות ומחמת ממצאי המשטרה...".
- 17
 18 25. על פי מבחנו של האדם הסביר מצאתי כי הכינוי שניתן לתובע בכותרת הכתבה - "עבריינין" ש
 19 יבצע שורה של עבירות פליליות יש באלו כדי לשים אותו ללעג, להשפילו ולבוזתו בעיני
 20 חבריו. הכותרת, מייחסת לתובע התנהגות, שלא נותר לו לקרוא לבחון אם היא בעלת אופי
 21 שלילי שעה שהתובע אופיין וסוגו כבר כעבריינין. ככלל, תווית של עבריינין יש בה כדי לפגוע בשמו
 22 הטוב של אדם, במשרתו ובעיסוקו ויפגם הדברים משעסקינן במי שנושא בתפקיד ציבורי,
 23 כבענייננו. אין חולק, כי הכתבה מהווה פרסום כמשמעו בסעיף 2 לחוק ונימצא כי היא
 24 פורסמה בעיתון, שנועד לפגוע במועמדות של התובע לאגודת העיתונאים. על הפרסום ערב
 25 הבחירות העיד הנתבע: "רציתי שציבור העיתונאים, שהולך לבחירות, ידע מי האיש ומה
 26 עשה וכיצד התנהג בעניינים שונים...". (עמ' 44 שורה 27).
- 27
 28 26. אמנם, הבעת דעה טותרת ככל שחכתבטאויות בכתבה היו לביורר ההתאמה של התובע
 29 לתפקיד עליו הוא התמודד לרבות, לעניין הישרה המצופה ממתמודד. עם זאת, הביטויים
 30 הפוגעניים בהצגת עובדות, משל היו כחוייתן, על היות התובע עבריינין שביצע שורה של עבירות
 31 פליליות, יש בהם משום לשון הרע. בפרשת שוקן קבע כב' הנשיא ברוך: "הבעת דעה נתפסת,
 32 בעיני האדם הסביר, כפוגענית פחות מהצהרת עובדה. בניגוד לפרסום עובדה אשר מתיימרת
 33 לדנוח על התרחשות שאירעה במציאות" (עמ' 568). הנה כי כן, התיימרות הנתבעים לפרסם
 34 "עובדות" על התובע, נתפסת בעיני האדם הסביר כפוגענית ומבוזה.
 35 לאור האמור, הגעתי לכלל מסקנה כי ביטויים אלה הם בבחינת לשון הרע.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זחב בע"מ ואח'

- 1 הגנת פרסום:
 2 פרסום מדו"ח מבקר המדינה:
 3 27. סעיף 13 לחוק קובע: "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי... (4) פרסום על ידי מבקר
 4 המדינה בתוקף תפקידו או פרסום כאמור מטעמו... (11) פרסום נכון והוגן - גלא, חלקי או
 5 תמציתי - של מה שפורסם קודם לכן בנסיבות האמורות בפסקאות (1), (3), (4) והגנות
 6 המופיעות בסעיף 13 לחוק חן "הגנות מוחלטות". משמע, המפרסם לשון הרע בנסיבות
 7 תוכנות לגדרו, נהנה מאותה הגנה גם אם הפרסום אינו אמת או אם נעשה בזדון. לאור
 8 גדריה של ההגנה, שחלה כאמור גם על פרסום שקרי וזדוני, ניתן לה בחלכת הפסוקח פירוש
 9 דווקני והיא תיבחן על פי אמות מידה אובייקטיביות (שנהל, עמ' 191-193). מפרסם המבקש
 10 להגנת מהגנת סעיף 13 (11) "חייב להבהיר כי אין הוא מתאר עובדות אלא פרסום קודם,
 11 וההגנה המוחלטת תישלל מהמפרסם אם ייצור את הרושם שאימת את הטענות שהועלו
 12 בפרסום הקודם. זאת ועוד: המפרסם חייב להבהיר בצורה מדויקת את מהות המקור שעליו
 13 הוא מסתמך, שכן תקורא הסביר יוכל להעריך את מהימנות הפרסום רק אם ידע את
 14 הפרטים הנלאים בנוגע למקור, לרבות הפרטים היוצרים ספק בדבר מהימנותו" (שנהל,
 15 בעמ' 205).
 16
 17 28. בענייננו, תולים הנתבעים את ההגנת מדו"ח מבקר המדינה שפורסם. בכתבה נאמר: "עוד
 18 קודם לכן העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שוחד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת".
 19 הפרסום, אינו פרסום של מבקר המדינה החוסה תחת הגנת סעיף 13(4) לחוק והנתבעים, אף
 20 לא הוכיחו כי הוא נהנה מהגנת סעיף 13(11) לחוק. שכן, הנתבע הסיק בכתבה למסקנות
 21 אישיות שלו מדו"ח מבקר המדינה, ללא הצגת הדו"ח או חלקים נומנו נוון יוכח כי המבקר
 22 מצא חשד לקשרי שוחד בין חתובע למנכ"ל פיל"ת. בחלקי הדו"ח שהובאו כראייה מטעמו,
 23 קיימת ביקורת על העסקה של פרויקטור חיצוני מבלי לשלוח אצבע מאשימת בדבר חשד
 24 לשוחד. אוסיף, כי לא הובאו בכתבה פרטים מדויקים על ממצאי המבקר, על מנת שיחא בידי
 25 תקורא הסביר להעריך את מהימנות הפרסום ולידע, אם הוא מבוסס על מסקנות המבקר או
 26 שוא על מסקנות הנתבע על היות התובע עבריין.
 27
 28 29. לאור כל האמור, לא עומדת לנתבעים ההגנת מכוח סעיפים 13(4) ו-13(11) לחוק.
 29
 30 אמת בפרסום:
 31
 32 30. סעיף 14 לחוק קובע: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תחא זאת הגנת טובה שהדבר
 33 שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנת זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה
 34 אמתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של נמש". על מנת שתעמוד לנתבע הגנת אמת
 35 בפרסום, עליו לחוכיח קיומם של שני יסודות מצטברים: האחד, כי הפרסום המהווה לשון

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ נאח'

- 1 הורע היח אמות. השני, כי קיים עניין ציבורי בפרסום (שנהר, עמ' 215, פרשת אילנה דיין פסקה
2 89) ב"משקל חסגולי הנחוך כדי להצדיק את הפגיעה בשם הטוב" (דניא 7325/95 ידיעות
3 אחרונות בע"מ נ' קראוס, פ"ד (ב3) 1, 33, להלן- "דניא קראוס").
- 4
- 5 31. מהי "האמת" אליה כיוון סעיף 14 לחוק? בדניא דיין קבע הנשיא גרוניס כי האמת היא "אמת
6 משפטית": "האמת המשפטית נבדלת מ"אמיתות" אחרות, בין השאר בכך שיש לה תכליות
7 מוגדרות. היא נועדה לשרת את הצורך התכלתי המונח ביסוד המשפט, ויש לה היבטים
8 רבים שהם פונקציונליים במהותם. המשפט אינו מבקש להכריע במחלוקת העמוקות
9 "בשאלת האמת" הקיימות בעולמות תוכן אחרים, והאמת המשפטית איננה מתייגרת
10 לחיות אמת אבסולוטית או אותה אמת צרופה פילוסופית" (פסקה 25). עוד נקבע כי האמת,
11 לצורך הגנת "אמת דיברתי" היא "האמת העובדתית כפי ש"הוקפאה" בזמן הפרסום" (שם,
12 פסקה 33). תינו, אם לאחר הפרסום יתגלו ראיות חדשות שיש בהן כדי ללמד על כך שהפרסום
13 כוזב, לא תחול הגנת "אמת דיברתי". באותו הליך נאמר מפי כבי' השופט פוגלמן כי כאשר
14 עסקין בפרסומים באינטרנט, המפרסם נושא באחריות להם כל עוד הם זמינים ברשת. בנוב
15 דברים זה, ייתכן ויש להטיל על המפרסם תובח לתקן או לעדכן את הפרסום על מנת שתחול
16 על המפרסם הגנת דיברתי" (פסקה 3 לפסק הדין).
- 17 עניין ציבורי:
- 18
- 19
- 20 32. באשר לתנאי הנוסף, הדורש כי הפרסום יעסוק ב"עניין ציבורי", נקבע בפרשת אילנה דיין:
21 "בכלל, עניין ציבורי הוא עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש
22 לציבור תועלת בידיעה לגבינו -- אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שימור
23 אורחות חייו" (בפסקה 100); ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד (2) 607, 621 להלן- "פרשת
24 אפל". עניין ציבורי הוא מושג רחב, המתייחס גם להשיבות שבדין הציבורי בנושא חברתי
25 או פוליטי כמו גם אם הוא מתייחס לדמות ציבורית (פרשת בן גביר, פסקה 21 לפסק דינו של
26 השופט ריבלין). אדם, ייתשב לדמות ציבורית ככל ש"נגיעתו לענייני ציבור והשפעתו עליהם
27 הן רבות יותר, וככל שהופעתו בציבור וגישתו לאמצעי התקשורת רבות יותר, יש שעקב
28 מעורבותו של אדם בעניין הנוגע לציבור יש לראותו כ'דמות ציבורית' לצורך העניין הנדון,
29 ויש שהמעמד הציבורי נקבע בשל היותו נושא משרה ציבורית או תפקיד ציבורי. מכל מקום,
30 'דמות ציבורית' היא דמותו של מי שיש לו נגיעה לענייני ציבור והשפעה עליהם" (פרשת
31 אפל, עמ' 620).
- 32
- 33 33. אין לדמות ציבורית להליך כנגד הפרסום הפוגע בו, לאור התועלת החברתית בקבלת נידע
34 עליו בחינתו מי שמשפיע על חיון של הפרט. אנשי ציבור, "נוטלים על עצמם נעצם מעמדם
35 ותפקידם סיכוניים הקשורים בהתנכלות לטמם הטוב. כמוכן, אין בכך כדי להצדיק פגיעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 בשם הטוב, שהוא היקף בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן לשיקול
 2 זה ביחס לחופש הביטוי" (פרשת אבנרי, בענין 866). עם זאת, לאישי ציבור קיימת נגישות
 3 גבוהה יותר לאמצעי התקשורת ולפיכך הם בעלי יכולת גבוהה יותר, להתגונן ולהגן על שמם
 4 הטוב (פרשת אילנה דיין, פסקה 106 לפסק דינו של המשנה לנשיאה ריבלין).
- 5
 6
 7 34. הפרסום נשוא התביעה, עניינו במי שכתב במשך שנים ארוכות בתפקידים בכירים ברשות
 8 השידור ובמועד הפרסום, התמודד על תפקיד בכיר באגודת העיתונאים בירושלים. אגודת,
 9 כמובא בכתבה, "שתפקידה לחנך עיתונאים, לשמור על זכויותיהם, ולהיאבק לנענם
 10 ובקרבם לשמירת כללי האתיקה". ברי, כי לעיתונות יש השפעה על חיי הפרט ועל דעת הציבור.
 11 בהתאם לכך, ההשלכות מהכתבה צפוי שיהיו לא רק על "ציבור העיתונאים" כי אם כלל
 12 הציבור עשוי להיות מושפע מתוצאות החברות לאגודת העיתונאים. שעה שהתובע הציג את
 13 מועמדותו לתפקיד ציבורי ובעל השפעה ציבורית, הוא נהיה לדמות ציבורית גם אם לא יבחר
 14 לתפקיד בסופו של יום. ימים הדברים גם לפי דבריו של התובע שזעיד על עצמו כי הוא נמנה
 15 עם "אנשי מפתח במגזר הציבורי" (סעיף 6 לכתב התביעה). נימצא אם כן, כי קיים עניין
 16 ציבורי בחשיפת מידע בפני הציבור על המועמדים לאור מועמדות של האגודה בציבור ולצורך
 17 גיבוש עמדות בקרב חבריה לאגודה.
- 18
 19 35. הכתבה, עוסקת במעשים שביצע או לא ביצע התובע ובפעולותיו והתנהלותו עוד מתקופת
 20 עבודתו ברשות השידור העשויים ללמד על שאלת התאמתו לתפקיד, לשיטת הנתבע. בעצם
 21 ההתמודדות של התובע לתפקיד ציבורי, הוא נוטל על עצמו מטבע הדברים את 'הסיכון'
 22 לפגיעה בשמו הטוב על מנת שתמונה הזכות לחופש הביטוי נזקם בן קיים עניין ציבורי
 23 בפרסום. חנה כי כן, אני קובעת כי התקיים בעניינו יסוד ה"עניין הציבורי" בפרסום בהתאם
 24 לסעיף 14 לחוק.
- 25
 26 36. יוטעם כי בעת פרסום הכתבה טרם התקבלה החלטת הפרקליטות על אי העמדה לדין של
 27 התובע כי אם הרבה לאחר הפרסום. עם זאת, נקבע בפרשת דיין כי: "לא אחת אכן יהא
 28 עניין ציבורי בפרסום הנוגע למעשים פליליים. אין מקום להגות כי העובדה שמעשים אלה
 29 נדונים במסגרת הליך משפטי תבטל את העניין הציבורי בהם" (פסקה 41 לפסק הדין מפי
 30 הנשיא גרוניס).
- 31
 32 37. טן הכלל את הפרט, נדרשתי לבחינת חמסכת העובדות בעניין האמת שבפרסום בביטוי
 33 "העברין ארית שקד". האם, התובע הוא אכן עבריין.
- 34
 35 38. הוכח, כי התנהלה חקירה פלילית כנגד התובע. בסיומה נמסרה תודעה לעיתונות מטעם דובר
 חמסטרטח ביום 17.11.11 (נספח 1 לתצהיר הנתבע) לפיה: "ממצאי החקירה העלו כי החשוד ...
 פנה למנכ"ל פלילית בראשית שנת 2010 וביקש לקבל לידיו את דו"ח האבחון שנערך לבן נחום,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ נאח'

1 אבחון אותו לא היה מוסמך לקבל... לאחר שקד קיבל לידיו את הדו"ח, הוא מסר אותו
 2 לעיתונאים שונים לצורך פרסומיו עוד נאמר כי היחידה מצאה כי קיימת "תשתית ראיתית
 3 כנגד אריח שקד לביצוע עבירות פליליות של פגיעה בפרטיות, לפי חוק הגנת הפרטיות ועבירה
 4 של הוצאת מסמך ממשטורת לפי חוק העונשין". התובע, אינו מתכחש לממצאים בנוגע
 5 להמצאת דו"ח האבחון, ומודה שקיבל את הדו"ח מידי מנכ"ל פיליית, מר ששון (שורות 155-
 6 221 להודעתו במשטרה (מס' 1) ועדותו עמי 15 שורות 22-26). לרשותו, הדו"ח נמסר לידיו
 7 בשל יחסי חברות בינו ובין מר ששון (עמ' 11 שורה 2 ; עמי 10 שורה 221 בהודעה במשטרה,
 8 נספח 4 לתצהיר הנשלים מטעם הנתבעים). בהודעתו במשטרה אמר התובע כי ניסת לקבל
 9 את דו"ח האבחון של מר בן מנחם מידי גורמים נוספים אך נידחה, מאחר והם סברו כי הדו"ח
 10 חסוי (שורות 160-161 להודעה מס' 1). בכך, יש כדי לבסס את תוצאות החקירה כמוכח
 11 בהודעת המשטרה על קיומה של תשתית ראיתית להשד לביצוע עבירות עיי התובע בגן
 12 פגיעה בפרטיות ולהוצאת מסמך ממשטורת שלא כדין.
 13
 14 עם זאת, ביום 23.06.2014 התקבלה החלטה בפרקליטות חמדינה שלא לחגש כתב אישום
 15 כנגד התובע, כמוכח במכתב הפרקליטות לכ"כ התובע עו"ד אמיר : "בשימוע הצגת את מכלול
 16 נסיבות העניין. בין אלה, נסיבותיו האישיות, נשפחתיות וחרפואיות של מרשך. בסיכום הגענו
 17 לנוסקנה כי האינטרס הציבורי להעמיד את מרשך לדין נופל מהשפעתו של אותן נסיבות,
 18 שראוי להתחשב בהן ולהימנע מהעמדתו לדין. נתנו דעתנו גם לעובדה שמרשך אינו עוד עובד
 19 רשות השידור ושנים עבודתו בא, בין היתר, על רקע פרשה זו" (נספח 3 לתצהיר המשלים
 20 מטעם הנתבעים).
 21
 22 בנסיבות אלו, משתקבלת החלטה על אי העמדת התובע לדין יש לכרז ולהכריע בשאלת הגנת
 23 אמת בפרסום על היות התובע עבריין. האם, ההגנה תחול רק תיכן שחביטוי 'עבריין' נעשה
 24 ביחס למי שהועמד לדין ותורשע בפלילים או שמו, גם על מי שחשוד בביצוע עבירות.
 25
 26 טוענים הנתבעים, כי התובע עבריין בעצם ביצוע העבירה גם אם לא תורשע בדין, בהפנותם
 27 לכג"ץ 428/86 יצחק ברזילי, עו"ד נ' ממשלת ישראל, 06.08.86 (להלן-"פרשת ברזילי") שם
 28 חתבררה שאלת מותן חנינה עיי נשיא המדינה בהתאם לחוק יסוד : נשיא המדינה (סעיף 11)
 29 למי שכלל לא תורשע. כבי הנשיא שמגר קבע שם : "למי פשוטו של מקרא, הרי עבריין הוא מי
 30 שביצע מעשה המוגדר כעבירה, ואין בביטוי כשלעצמו כדי ללמד על כך, שהמחוקק אינו
 31 נוקט לשון "עבירה" ו"עבריין", לפי העניין, אלא לגבי מי שכבר הוכח לגבינו בהליך פלילי
 32 חלוט, שנשתיים בהרשעה, כי עבר עבירה. לפי תפיסת היסוד המשפטית שלנו כל אדם הוא
 33 אכן בחזקת זכאי כל עוד לא תורשע בדין, אך כלל גדול זה עניינו בזכויות ובחובות של הפרט
 34 מול הערכאה השימושית ומול כל רשות וכל פרט אחר, אך אין בכך כדי ללמד בהכרח על כל
 35 שימוש הלשון האפשריים במונח תיאורי, אשר אותו נוקטים בחקיקה בשלל של הקשרים
 36 ובזיקה למיגוון של נסיבות, שעניין בפלילים ובכל הכרוך בכך" (שם, בלגמי 530) ובהמשך

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 טאגור: "סיכומים של דברים, ניתן ללמוד על-פי הבחינה, המתמקדת בנוסח של הוראת
2 החוק, כי השימוש במונחים "עבירה" ו"עבריינים" יכול שיפנה - לפי העניין והחקש - אל
3 המעשה או אל המואשם או החשוד בביצועה של עבירה ולא דווקא להרשעה או למי
4 שהורשע בה" (שם, בעמ' 532). ואילו השופט ברק (כתוארו אז) בידע המיעוט בפרשת ברזילי
5 קבע: "אכן, מקובל עלי, כי מי שהורשע בדינו הוא "עברייני". אך מכאן לא נובע לדברי השופט
6 ברק, כי מי שטרם הורשע בדינו אינו יכול להיחשב בעברייני לצורכי דבר חקיקה זה או אחר,
7 בהפנתו בין השאר לסעיף 3 לפקודת המשטרה (נוסח חדש) לפיה נשטרת ישראל עוסקת, בין
8 השאר, בתפיסתם של "עבריינים ובתביעתם לדין" (עמ' 591).
- 9
10 42. בחינת הביטוי, צריך שתיעשה לפי העניין והקשרו כמובא בפרשת ברזילי. יכול, שלענין דבר
11 חקיקה כזה או אחר ולפי הקשר הדברים, אין הכרח שאדם יורשע בדין על מנת שייחשב
12 עברייני. יש לברר מה תכלית החוק הרלוונטי לבחינת הסוגיה בנוגע לשאלת מעמדו של אדם,
13 כעברייני. בעניינו, בחינת הכינוי עברייני צריך שתהא בהתאם לאמת משפטית (ראו פסקה
14 25 בדג"א דיין מפי כב' הנשיא גרוניס) מקום בו חותרת מציגה מצג של עברייני ללא אמירה
15 מסייגת בנוגע לאי העמדה לדין ולו גם נכון למועד פרסום הכתבה. יתיר מכך, נאמר בכותרת
16 כי התובע ביצע שורה של עבירות כך שהקורא, למד ממנה כי התובע עברייני מחמת הרשעתו
17 בגין. זאת בעוד בהודעת המשטרה נאמר על תשתית ראייתית לחשד לפלילים בפגיעה
18 בפרטיות בקבלת הדו"ח (בפרוטוקול). רק עיון בגוף הכתבה, ילמדנו כי עסקין בחשד שחוקר
19 והומלץ על העמדה לדין בעוד קמה לתובע חזקת החפות באותה העת. יתרת מכך, כל עוד חליך
20 תלוי ועומד כנגד נאשם, האמת המשפטית היא כי הוא אינו עברייני כי אם "נאשם" ועובר
21 להגשת כתב האישום הוא בבחינת "חשוד".
- 22
23 43. עסקין בבחינה של הביטוי עברייני בתביעה בעילה של לשון הרע ולא במסגרת נורמטיבית
24 הנוגעת לדין הפלילי ולחשלתו בנוגע למורשע או לחשוד. האדם הסביר, שיעין בכותרת
25 הכתבה יסבור אם כן כי התובע הורשע בפלילים, ולא היא. הפרשנות של אותו ביטוי בכותרת,
26 צריך שתאון בין האינטרס לשמירה על שם טוב ובין חופש הביטוי הנהנה מתגנת "אמת
27 דיברתי". האמת בפרוטוקול, תיבתן לפי מבחנו של האדם הסביר בנוגע לחבנתו את הביטוי
28 עברייני, שלא צפוי שיעמוד על חזקויות שהן יציר הפסיקה באכזרות בתוקים אחרים בנוגע
29 למעמדו של אדם וסיווגו כעברייני לצורך הוראת בדין האחר.
30
- 31 44. לפיכך, הנועתי לכלל מטקנה כי מכותרת הכתבה ילמד האדם הסביר כי התובע הורשע בדין.
32 בהתאם לכך, לא עסקין בפרוטוקול שהוא אמת אף לא באמת לשעתה במועד הפרוטוקול משלא
33 הועמד התובע לדין בגין החשדות שהוא הכתבה או בחשד לביצוע עבירות אחרות.
34

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 לאור האמור, נדחית טענת הנתבעים בנוגע להגנת 'אמת בפרסום' בהתייחס לביטוי עבריין
2 בפרסום.
3
4 **הגנת תום הלב:**
- 5
6 46. תגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק תקום בהתקיים שני תנאים מצטברים: הראשון, כי
7 הפרסום נעשה בתום לב ותשני, כי הוא נעשה בהתקיים אחת מהנסיבות שגמנו באוניה הוראת
8 בחוק (שנחר, עמ' 250). כל אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 נוגתת ביטוי לאינטרס כלשהו
9 המצדיק מתן חגנה על הפרסום הפוגע, ואינה תלויה באמיתותו (עמ' 723/74 הוצאת עתון
10 "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 306, להלן- "פרשת חברת
11 החשמל"). בחינתה, תוא על פי יסודות אובייקטיבים וסובייקטיביים (על פי ההקשר
12 הספציפי הנ"ל דיין, פסקה 71 לפסק הדין של הנשיא גרוניס).
- 13
14 **חובת פרסום:**
- 15
16 47. סעיף 15 (2) לחוק קובע כי הגנת תום הלב תחיה בנסיבות בהן: "היחסים שבינו לבין האדם
17 שאליה הוגנה הפרסום הטילו עליו תובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אוונו פרסום".
18 יש לברר במסגרת אוניה הוראת את היחסים בין המפרסם לפגע את תוכנו של הפרסום, על
19 רקע נורמה כללית, בין אם היא מעוגנת בחוק ובין אם כנורמה חברתית-מוסרית תעשויה
20 להשתנות מחברה לחברה ומומן לזמן (דני"א דיין, שם, פסקה 48 בפסק הדין של הנשיא
21 גרוניס). "חשיבותה של העיתונות אינה מתמצה במתן ביטוי לדעות שונות, אחד מתפקידיה
22 העיקריים הוא דיווח על אירועים, עובדות ותהליכים המתרחשים בחברה. יש לזכור כי
23 הבאת מידע לרשות הרבים אינה מסתכמת בהכרח בדיווח פסיבי על אירועים. אחת
24 הפונקציות החשובות של כלי התקשורת השונים היא חשיפתם של אירועים ועובדות שאינם
25 גלויים לעיני כל ואשר מצוייכים לעיתים עבודת תחקיר. פרסומים מסוג זה מסתמכים לא
26 פעם על מקורות שאינם פומביים או רשמיים ועשויה להיות בהם תועלת ייחודית לשיח
27 הציבורי. זהו פועלת של העיתונות החוקרת" (שם, פסקה 53). פרסום שנועד ועשוי לחביא
28 לטיפול משפטי, מוסרי או אתי על ידי הרשות המוסמכת כמו גם לצורך גיבוש עמדות בציבור.
29
- 30 48. מקום בו קיים עניין ציבורי משמעותי במוכן הפרסום כפי שהוכח בענייננו ובהתחשב במעמדו
31 המקצועי של הנתבע כעיתונאי, תקום חובה עיתונאית לפרסום. עם זאת, לחובת העיתונאית
32 נלווית חובת תום הלב אשר על גזריה, יש ללמוד בין היתר מסעיפים 16 ו-17 לחוק. בחינת
33 תום הלב כוללת את שאלת המניע לפרסום. אם הוא נובע מחזקת המפרסם על חשיבותו
34 והיצונו או שוא מתוך רצון להשמיק את הנפגע. הרצון של העיתונאי להגיע להישג (סקופ)
35 ושיקולים מסחריים (שיקולי רייטנג). כל אלו, עשויים ללמוד על חוסר תום ליבו של העיתונאי
36 ובשאלת האמונה של המפרסם באמיתות הפרסום (פסקאות 72-75 בדני"א דיין, שם).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ נאח'

- 1 בעניין שיקולי היסודי נחלקו השופטים בפסק הדין בדני"א דיין. השופטים פוגלמן
 2 והנדל (פסקאות 15 ו-9 בהתאמה) סברו כי אין בהכרח פסול בשיקולים אלו בבחינת "קנאות
 3 סופרים תרבה חכמה". השופט זנציגר סבר כי רק היכן שיוכח כי לשיקולים אלו ניתן יתר
 4 בעיני המפרסם, אי אז יהיה בכך כדי ללמד על חוסר תום חלב שלו (פסקה 1 וראו גם בדעתו
 5 של הנשיא גרוניס).
- 6
 7 **49.** בבחינת המאפיינים האובייקטיביים של אותה חגנה, יש לבחון אם התנהלות המפרסם הייתה
 8 סבירה והוגנת. בין אם על פי האמצעים בהם הוא נקט כדי להיווכח באמינות הפרסום ובין
 9 בתוכנו של הפרסום, שלא יחרוג ממונחם הסביר. קרי: על המפרסם לדייק בתיאור העובדות
 10 ולשקפן באופן הוגן ופאוזן כמו גם לקבל את תגובת הנפגע. והרשימה, אינה סגורה.
- 11
 12 **50.** השיבות יתרה בבחינת תום חלב בחגנת העיתונאות האחראית, ניתנה לעניין תיקון ועדכון של
 13 הפרסום. פרסום של תיקון של פרט שנתגלה כלא מדויק או עדכון באשר להתפתחויות
 14 נאזחרות לפרסום, יש בהם כדי להעיד על תום ליבו של המפרסם. בוגוד, סירוב לתקן או לעדכן
 15 פרסום, עלול לשלול את חגנת תום חלב (סעיף 17 לחוק). עם זאת, תנאי לקיומה של חובה זו
 16 הוא בדרישת של הנפגע מהמפרסם, לעדכון או לתיקון הידיעה בפרסום. נכון הדבר בפרט היכן
 17 שדווח בפרסום על חשד לבצוע עבירה והוחלט על אי העמדה לדין. כך מצינו בדני"א דיין
 18 שקבע: "הימנעוהו של מפרסם מלפרסם - ביוזמתו - מידע אודות התפתחויות משמעותיות
 19 בפרסום אשר היווה לשון הרע עשויה בנסיבות מסוימות לשלול מאותו מפרסם את חגנתו
 20 של סעיף 15(2) לחוק" (מסקה 2 לפסק הדין של הנשיא גרוניס, פסקה 11 לפסק הדין של
 21 השופטת ארבל; פסקה 10 לפסק הדין של השופט נ' הנדל ומסקה 8 לפסק דינו של השופט
 22 עננית).
- 23
 24 **51.** בעניינינו, תנתבעים לא דאגו לפרסום עדכון בנוגע לתוכנו של הפרסום. עם זאת, לא היתה
 25 פנייה בנדון מצד התובע מה גם שהשתכנעתי כי העניין הציבורי המשמעותי בנוגע לתובע, הוא
 26 שהביא לפרסום הכתבה.
- 27
 28 **הבעת דעה:**
- 29
 30 **52.** סעיפים 15 (4) ו- (5) לחוק מקנים חגנה לפרסום בנסיבות בהן:
 31 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהלות הנפגע בתפקיד שיפוט, רשמי
 32 או ציבורי, בשילות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או
 33 דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהלות;
 34 (5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהלות הנפגע -
 35 (א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור
 36 בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21, או

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 (ב)כאדם שעניינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם כזה או כעד בישיבה
 2 מומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 6(13), או על אפיו, עברו, מעשיו או
 3 דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהלות".
 4
 5 על מנת שנתחול חגונת הבעת דעת, יש צורך להוכיח כי התקיים יסוד תום הלב;
 6 הפרסום הוא הבעת דעה; וכי התקיימו הנסיבות הטופיינות בסעיפים האמורים.
 7 בגדרה של "הבעת דעה" ייכנסו אמירות בעלות יסוד סובייקטיבי, המתארות
 8 עמדה אישית של המפרסם בנוגע למצב דברים מסוים או בנוגע לנושא הכתיבה
 9 (פרשת בן גביר, פסקה 12 לפסק הדין של השופט ארבל). תיאור עובדתי עשוי
 10 גם הוא להיות מובא בדרך של הבעת דעה (שנהר, עמ' 310-309; פרשת אילנה
 11 דיין, פסקה 121 לפסק הדין של המשנה לנשיאה ריבלין). הבעת דעה, כוללת
 12 ביטויים אשר לא ניתן לסווגם כ"אמת" או "שקר" והפרסום ייחנה כהגנה זו
 13 אם גידי האדם הסביר להבין כי עסקינן בהבעת דעה של המפרסם (פרשת חבלת
 14 החשמל, עמ' 291) ולפי נבחן השכל הישר (שנהר, עמ' 310).
 15
 16 53. כך נקבע בדניא קראוס: ב"הגנת תום הלב מעניקה הגנה לכותב אשר הביע דעה, גם אם
 17 היא בלתי נכונה, מפורזת או מונעת מדעה קדומה, וגם אם היא מאפשרת לקולאיה או
 18 לשומעיה לקרוא לתוכה רמזים מרמזים שונים" (שם, עמ' 41; פרשת אילנה דיין, פסקה
 19 121 לפסק דינו של המשנה לנשיאה ריבלין). על המפרסם חנטל לחזיכת כי קיימת חבנת
 20 ברורה בין היסוד העובדתי לבין יסוד הבעת דעה, על פי "הרושם הכללי שיוצר מירקם
 21 הכתבה בעיני תקורא הסביר כאשר ההנחה היא שהקורא חסביר אינו ננתח ניתוח מדוקדק
 22 של אמרה ואמרה".
 23 רושם זה נוצר מניסוח האמרה, מקומה בכתבה וממבנה הכתבה כולה משל חיייתה כולה
 24 חצנת עובדה (שנהר, עמ' 311, 313). מקום בו אין הפרדה בין הבעת דעה לחצנת העובדות,
 25 אי אז לא תקום ההגנה (ד"ר 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' תוצאת עיתון הארץ
 26 בע"מ, 28.08.78).
 27
 28 54. בעניינינו, כפי שקבעתי ברישא של פסק הדין, עסקינן בעניין ציבורי ופרסום הכתבה בא לממש
 29 את עיקרון תופש תביטוי ותגשטת החובה העיתונאית. פרסום של עיתונאי שכלל שנועד
 30 "לחשוף ולהקיע תופעות של שחיתות, התנהלות בלתי תקינה, מינויים פסולים וכיוצא באלה
 31 – גובר משקלה של חירות הביטוי" (ע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד ס(4)
 32 13). בכתבה נאמר בין היתר: "שקד, שאיבד את תבושה ומתנהל בעזות מצח, מבקש לשוג
 33 לעמדות כוח בקרב תקהילה העיתונאית-הירושלמית, וזאת על אף שלתפקיד כזה זלוש
 34 אדם נקי כפיים וישך דרך" וכן- "שקד אינו פועל עוד כעיתונאי ואינו ראוי לתפקיד זה". ברי,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 כי ביטויים אלו הם בגדר תבעת דעה של הנתבע ואין בהם ערוביכה בין עובדות לתבעת הדעה.
 2 מיה גם שטענותיו של התובע בתביעתו אינן מופנות כלנד אותה אמירה ואף לא כנגד החשד
 3 בעניינו אף שנטען כגד אמיתותה (סעיף 30 לכתב התביעה). ולא היא, כפי שהוכח טהודאת
 4 התובע בנוגע לקבלת דו"ח האבחון לידיו ופרסומו.
 5
 6 55. בגוף תכתבה נאמר: "העברייני אליה שקד, שביצע שורה של עבירות פליליות ומעשיו
 7 נחקרו...". הביטוי עברייני בגוף הכתבה בא בגשימה אחת אם תיאור עובדתי בדבר החשד
 8 לביצוע עבירות עליון נחקר התובע במשטרה. התשד לקשרי שוחז ובדבר סילוקו של התובע
 9 מרשות השידור, מוצגים גם הם בכתבה כידיעה עובדתית ולא כחבעת דעה.
 10 עם זאת, הוכח רכיב תום הלב בפרסום בגוף הכתבה, במובדל טחכותרת אליה אדרש להלן.
 11 חתבע העיד כי הוא "עיתונאי-חוקר" ולא פעל ממניעים זדוניים ונתוך יריבות אישית עם
 12 הנתבע, שלא הוכחה כלל בראיות התובע. לדברי הנתבע, פרסום הכתבה נעשה בשל רצונו
 13 לחשוף בפני הציבור את המידע הבעייתי בעניינו של התובע אשר לציבור יש עניין בו (סעיף 9
 14 לתצהירו, עדותו בעמי 44 שורה 27). השתכמתי מהעדות, כי חנתבע האמין בלב שלם כי לא
 15 ראוי שהתובע יציג מועמדות לאגודה בשל מעשיו והתנהלותו (עמי 51 שורות 12-9). לדבריו,
 16 כינוי התובע כ"עברייני" נעשה לאור עמדות המשטרה והפרקליטות (עמי 51 שורות 32-30) מה
 17 גם, שחתובע הודה בראיון בתקשורת כי עשה שימוש בדו"ח האבחון. נכלל האמור הוא הסיק
 18 כי התובע ביצע את העבירות המיוחסות לו, אף שמלת התכחש להן (סעיף 12.4 לתצהיר הנתבע
 19 ועדותו בעמי 51 שורות 23-21).
 20
 21 56. בנטיבות אלו, מצאתי כי הנתבע האמין באמיתות הביטוי עברייני בגוף הכתבה ובחזכירו את
 22 עניין החקירה ותוצאותיה על פי הודעת דובר המשטרה, יש בכך כדי להביא למסקנה לפיה
 23 הפרסום נעשה בתום לב אובייקטיבי ולא רק סובייקטיבי שלו.
 24
 25 57. אמנם, ראוי היה שהנתבע יקבל את תגובת התובע עובר לפרסום אך בכך אין כדי לאיין את
 26 קביעתי בנוגע לתום הלב בפרסום בפרט לאור הודעת המשטרה. יתירה מכך, לאחר פרסום
 27 הכתבה, לא ביקש התובע להביא את תגובתו כי אם דרש את התנצלות והיתרה על כוונתו
 28 לנקוט בהליך משפטי. יפים הדברים בפרט שעה שעסקינן בתובע, איש ותקשורת אשר היה
 29 בידו בנקל להביא את תגובתו לגוף הכתבה בפני הנתבע, ולו גם בדיעבד לצורך פרסומה ולא
 30 להתנות זאת בדרישה להתנצלות. התנצלותו, שהנתבע סרב לה נוכח הנסבות כמוכא לעיל (ראו
 31 גם: עמי 45 שורות 5-4, 31-30, עמי 46 שורה 8). תחת זאת, הגיש התובע את תביעתו, יומיים
 32 לאחר הפרסום ודבר הגשנת, פרסום גם הוא בתקשורת (הודעות דוא"ל של הנתבע לכתב של
 33 עיתון TheMarker, נספח ט' לתצהיר התובע). נימצא כי גישתו של התובע לכלי התקשורת,
 34 מחלישת את המשקל שיש לתת לאי קבלת תגובה של התובע לפרסום.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ נאח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
58. מבחן נוסף לעניין תום הלב, הוא שהפרסום "לא חרג מתחום הסביר" וכי תיאור העובדות
הובא באופן הוגן ומאוזן. הביטויים בגוף הכתבה, נכתבים לא במנותק כי אם לפי הקשר
הדברים בכתבה כולה. האמירה "העברייני אריה שקד", שביצע שורה של עבירות פליליות
ונעשיו נחקרו על ידי המשטרה.. " אין בה משום חריגה מתחום הסביר בנסיבות העניין שעה
שח"א נאמרה בנשימה אחת עם החשדות שנחקרו ועם הודעת דובר המשטרה. כך גם הוסיף
הנתבע ואמר בכתבה כי התובע "נחשד בשורת של נעשים בלתי חוקיים" מה שמלגוד כי לא
עסקינין בשלב זה בהרשעה, כי אם בחקירה משטרית.
- 10
11
12
13
14
59. לפיכך, אף שראוי היה שייאמר כי הנובע השוד, להבדיל מעברייני, כהתחשב בהמשכו של אותו
משפט בכתבה על החשדות כגודו, הגעתי למסקנה לפיה אמירות אלו בגוף הכתבה חוסות
תחת חגגת תום הלב שבסעיף 15 (2) לחוק.
- 15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
60. כותרת הכתבה: "העברייני אריה שקד מנסה לשוב לוירח" כבר קבעתי לגביה כי הביטוי
"עברייני", לא תחול חגגת "אמת דיברתי". בבחינת תום הלב בשימוש באותו הביטוי יש לתת
משקל לכך שאמר בכותרת הכתבה לה שמור מקום של כבוד בפרסומים עיתונאיים. הכותרת
התייח לרוב מודגשת ובלטת, בעל גופן אחר מתכתבה, גדולה יותר ובעניינינו, אף לצידת תמונת
של התובע ופתחיה מרשם "שקד". עברייני. מטרתה של הכותרת, למשוך את עין הקורא
והשפעתה גדולה מטבע הדברים. מעמדה הייחודי, נגזר גם מן העובדה שלעיתים מסתפק
הקורא בקריאת הכותרת בלבד ולא את הכתבה גופה. הביטוי הצורני והמילולי המיוחד
בעריכתה, נועד להותיר רושם בלב הקורא מה שילך על דעתו בנוגע לפגיע בנשוא הפרסום.
בהתאם לכך, יש לבחון את הכותרת, בנפרד מגוף הכתבה ולתן לה משקל רב. על כך מצינו
בע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה(5) 880, 865: "דרך ניסוחה של הכותרת; היותה של
הכותרת בולטת במיוחד ביחס לרשימת; היותה של הכותרת בוטה במיוחד; עובדה
שהכותרת אינה נשקפת את הנאמר ברשימה ועוד".
- 30
31
32
33
34
35
61. בבחינת הדברים, השתכנעתי כי חגגת 'העיתונות האחראית' לא חלה על כותרת הכתבה.
מעמדה הייחודי והיעדר אמירה כלשהי בכותרת המסייגת את הכינוי 'עברייני' לציון דבר היינו
חשוד ולא מורשע, מבאים אותי למסקנה לפיה אין לבכר את תופש העיתונות על פני שמו
הטוב של התובע. עיתונאי זהיר ואחראי, שוקל את מילותיו לכותרת שבאמצעותה מועבר
המסר ואו תמצית המסר של הכתבה כולה. הכותרת, חסרה איזון כלשהו בין הזכות לחופש

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 חביטוי ובין הזכות לשם טוב בפרט לאור הפסקנות שבה. נקודת האיוון בתקשר זה, נוטה
2 לטובת כבוד האדם ושטון הטוב.
- 3
4 62. סעיף 25א. לחוק לשון הרע קובע: "(א) פולסם באמצעי תקשורת שנפתחה חקירה פלילית
5 נגד אדם או שהוגש נגדו כתב אישום או שהורשע בעבירה, והתקבלה החלטה לסגור את
6 התיק, לא להגיש כתב אישום או לעכב הליכים, או שזוכה האדם או התקבל ערעורו, לפי
7 הענין (בסעיף זה - החלטה עדכנית), ודרש אותו אדם בכתב מאמצעי התקשורת לפרסם את
8 החלטה העדכנית, יפרסם אמצעי התקשורת את החלטה העדכנית בתוך זמן סביר מיום
9 קבלת הדרישה, לענין סעיף זה, "הורשע" - לרבות קביעת של בית המשפט שהאדם ביצע
10 עבירה, בלא הרשעה".
- 11
12 63. הנתבעים לא טענו וכמעט יוצא אף לא הוכיחו כי פרסמו עדכון על כך שהוחלט לא להעמיד
13 את התובע לדין בגין החשד שיוחס לו. עם זאת, התובע או מי מטעמו לא פנו אליהם בדרישה
14 לפרסום עדכון בחוואם לטיפא של סעיף 25א. לחוק. בה בעת, הפסיקה הרחיבה את הדרישה
15 לעדכון בפרסום ביוזמת המפרסם אף ללא דרישה של הנפגע, כאמנת מידת לבחינת תום לבו
16 של המפרסם (ד"א זיין כמובא בסעיף 50 לעיל). זאת בדגש מיוחד לפרסום ברשת האינטרנט
17 שנשמעו, כי כל עוד הפרסום לא הוסר מהרשת הוא ימשיך יללוות ולדבוק בנפגע לאורך ימים
18 ושנים.
- 19
20 64. לאור כל האמור אני קובעת כי כותרת הכתבה המהווה לשון הרע, הובאה בחוסר תום לב.
21 לפיכך, לא תחול עליה הגנת החוק בגין חובה עיתונאית בפרסום לובית כמו גם ההגנות
22 שבסעיפים 15(4) ו-15(5) הטענות פרסום בתום לב.
- 23
24 65. בתנאי את יתר חביטויים בגוף הכתבה. בכלל זה "ניטה להטות מכרזים" שהתובע טען כי
25 מהווה לשון הרע.
26 אין חולק כי התובע הוזמנד על תפקידי גיהול ברשות השידור מול מתחרהו, פר יוני בן מנתם.
27 כך גם, הוכח כי התובע קיבל לידיו את דו"ח האבחון של מר בן מנתם מנכ"ל פיליית והעבירו
28 לתקשורת במטרה "שידעו מי האיש". בעדותו דינק התובע וציין כי פרסום הדו"ח נעשה לאחר
29 החלטת ועדת האיתור, אך בטרם החלטת הממשלה בעניין נעמי 16 שורה 25 עד עמי 17 שורה
30 3). בחודעתו במשטרה אמר התובע כי מטרת פרסום דו"ח האבחון היתה "לסכל את מינויו"
31 של בן מנתם נעמי 11 שורה 241 להודעה הראשונה).
- 32
33 66. התובע, התראיין לערוץ 2 כשהוא חובש פאה לראשו וקולו מועות, עובר להחלטת הממשלה
34 בעניין המינויים לרשות השידור (עמי 12 שורה 258 להודעת הראשונה, עמי 17 שורות 9-5
35 לפרוטוקול). זאת לרידים של הנתבעים, על מנת לפסול מועמדים אחרים לתפקידים ברשות
36 השידור (פסקה 47 לסיכומים). בנוסף, בחקירתו של התובע במשטרה בשאלה למה הוא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות וזכב בע"מ ואח'

- 1 התכוון כשאמר לגורמים מסוימים ברשות השידור כי צריך "להסל את מיקי וינו" השיב:
- 2 "אם אמרתי, אני לא זוכר שאמרתי, אבל אם אמרתי, יש סיכוי כזה אז הכוונה לכך שלחצל
- 3 את סיכוייכם להיות מנהלים" (עמ' 13 שורות 297-295 להודעת חראשונה).
- 4
- 5 על יסוד כל האמור, שעה שהוכח כי התובע, במעשיו, ביקש להביא לפסילה של מועמדים
- 6 אחרים במכרזים ברשות השידור. לפיכך, הפרסום יחסה בצילה של הגנת החובת הדינאמית.
- 7
- 8
- 9 אמירת אחרת בגוף הכתבה "חשד לקשרי שומד" נטען לגביה כי היה חשד כאמור בבחינת ייד
- 10 וזחצת יד". קבלת דו"ח תאבונן ממנכ"ל פיליית אל מול מסקנות מבקר המדינה בעניין
- 11 היחסים בין התובע לפיליית. עולה השאלה, אם היה יסוד סביר למסקנה אליה הגיע התובע
- 12 לפיה "העלו ממצאי מבקר המדינה חשד לקשרי שומד בינו לבין מנהלי חברת פיל"ת".
- 13 לטענת התובעים, ניתן לבסס את המסקנה כי התקיימו יחסי "יון וקח" בין התובע למנכ"ל
- 14 פיליית לאור ממצאי דו"ח מבקרת הפנים. מדו"ח זה ניתן ללמוד על כך שחל מאמצע שנת
- 15 2010 התובע התם לבדו על החשבונות לתשלום לפיליית וכי האישור נעשה בניגוד להסכם עם
- 16 פיליית. אישור החשבונות, נעשה לשיטתם מיד לאחר שהתובע קיבל ממר שרון את דו"ח
- 17 האבחון (סעיפים 29-25 לסיכומים). בתמיכה לכך היפנו למסקנות של מבקרת הפנים בדו"ח
- 18 לפיהן: "ראש מנהלת הרפורמה מעסיק על-חשבון תרשות בניגוד לתוראות המכרז ותחנה,
- 19 עובד מטעם היועץ הגותן למנהלת הרפורמה שירותים בעניין ריכוז התלסות צוותי הרפורמה
- 20 (עמ' 17 לדו"ח).
- 21
- 22 התובע מתכחש למסקנות של התובע וטוען כי החל מחודש מאי ובתפקידו כמ"מ יו"ר ועדת
- 23 המכרזים, הוא סרב להאריך את ההתקשרות עם פיליית (סעיף 14 ד' לסיכומים; עמ' 11
- 24 שורות 22-26 בעדותו). לעניין אישור החשבונות העיד: "ראשית אין ולא היתה ועדת היגוי.
- 25 שנים, אני אשרתי את השעות עבודת לפיליית לאחר שפניתי לכל הגורמים לרשות, ליו"ר
- 26 ולמנכ"ל לסמנכ"ל והן למנכ"לית משאבי אנוש שיאשרו את השעות שחב' פיליית ספקח להם.
- 27 אני לא חייתי אחראי לכסף ולא לתעריפים ולא להתקשרויות ולא לכסף ולא לתעריפים אלא
- 28 רק להפעלת צוותי הרפורמה שצרכו שירותים מפיליית" (עמ' 11 שורות 6-9 בהפנותו גם
- 29 לחליפת מכתבים ת/1-7).
- 30
- 31 חברת פיליית זכתה במכרז ביום 25.03.09 לגותן שירותי ייעוץ בנושא הרפורמה ברשות
- 32 השידור (עמ' 1 לדו"ח מבקרת הפנים). דו"ח המבקרת מצביע על כשלים בעניין העסקת פיליית.
- 33 כך למשל, עד לחודש מרץ 2011 לא נקבע באופן ברור וחד משמעי מי הגורם האחראי על
- 34 הפעלת פיליית. בפועל היא הופעלה ע"י המנכ"ל, הסמנכ"לית למשאבי אנוש, ראש מנהלת
- 35 הרפורמה ועד (סעיף 2 בעמ' 2 לדו"ח המבקרת). אם כך, בחזתי מאימתי היה התובע ראש
- 36 מנהלת הרפורמה. בעדותו אמר התובע כי התמנה לראש המנהלת באפריל 2010 (עמ' 10 שורה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 34 עד עמ' 11 שורה 2). מינויו הרשמי לתפקיד נעשה בחודשים מרץ-אפריל 2010 (ראו סעיף 1
 2 יא להודעת פרקליטות המדינה, נספח 2 לתצהיר המשלים) אף שפעולותיו בענייני הרפורמה
 3 והובלתו אותה, החלו במועד מוקדם מזה. בחקירתו בנושטרה אמר התובע: "לאחר
 4 התפטרות גביש מרשות השידור בינוי 2009 ביקש ממני מנכ"ל הרשות, מנטי שקלאר,
 5 להוביל את הרפורמה" (עמ' 4 שורות 67-70 להודעה הראשונה) (הוסיף ואמר: "קיבלתי את
 6 זה לפני שהתמניתי לראש צוות הרפורמה. אני התמניתי בסוף 2009..") (עמ' 9 שורות 192-
 7 193 להודעה הראשונה). בעדותו בפני אמר התובע על מועד מינויו "אני אומר שהתמנתי
 8 כחודש וחצי אח"כ לראש הרפורמה, זה היה במסגרת היחסים התכליים ביני ובין ששון"
 9 (עמ' 10 שורה 34, עמ' 11 שורה 3).
71. הנה כי כן, התובע לא מתכחש כי קיבל לידי את הדו"ח במרץ 2010 וכבר באותה עת, הגם
 11 שלא במינוי רשמי, הוא היה חלק ממובילי הרפורמה. דו"ח האבחון, נמסר לידי בשל חברות
 12 שלו עם מר ששון (עמ' 10 שורות 221-220 להודעה הראשונה) ועל בסיס טובה אישית כדברי
 13 התובע (עמ' 2, שורות 41-40 להודעה השנייה). בעדותו בפניי, שינה התובע בגרסתו. בניענה
 14 לשאלה "ימתי הונכ"ל רשם לך שהוא מומנה אותך?" השיב "ת. 04/10. ש. יכול להיות שהוא
 15 רשם לך ב- 2009? ת. לא. ש. מתי הוא שלח את מכתבו? ת. קבלתי את המכתב ב- 04/2010 ולא
 16 זכרתי בחקירה. ש. כשקבל את הדוח האבחון ב- 03/2010 מה היה תפקידך? ת. מנהל חרדי
 17 ש. לא היתה לך עבודה עם פילי? ת. לא. ישירות לא. ש. לא היה ידוע לך שאתה הולך להיות
 18 מנהל הרפורמה? ת. לא כמו שיוני בן מנחם לא ידע שהוא יבחר... ש. אנה לא הייתה מנתל
 19 הרפורמה ולא היה לך שום קשר עם פילי? ת. נכון. ש. לא היית חבר שלו באותה התקופה?
 20 ת. נכון" (עמ' 19 שורות 31-16). אני מעדיפה את גרסתו של התובע במסגרת לפיה השניים היו
 21 מיודדים מה שהביא לטובה אישית שעשה לו מר ששון לבקשתו, במסגרת דו"ח האבחון לידי.
 22 גם אם נכונה גרסתו של התובע לפיה הם אינם חברים הוואיל ואינם מכלים בצוותא, הרי
 23 שתחברות נוצרה מעבודתו ברשות השידור (עמ' 20 שורות 4-5).
72. האם דו"ח מבקרת הפנים, מעלה ממצאים של יחסי "תן וקח". יובהר כי מהעדות עולה כי
 26 בטעה שהתובע קיבל לידי את דו"ח האבחון, הוא הכיר כבר את מר ששון בשל קשרי העבודה
 27 ביניהם שהביאו ליחסי חברות (עמ' 20 שורות 4-5). עוד עולה מהראיות, כי התובע התם על
 28 התשובות של חברת פילי. כך נאמר בדו"ח של מבקרת הפנים: "כל חשבונות על שעות
 29 העבודה שבוצעו תשלום רק לאחר אישור של ועדת ההיגוי לרפורמה. נמצאו חתימות
 30 המנכ"ל על חלק מהחשבונות בתחילת הפרויקט, ותחל מאמצע שנת 2010 של ראש
 31 מינהלת הרפורמה מר אריה שקד לבדו. לא נמצא סימוכין לכך שהתקיים דיון בוועדת
 32 הרפורמה על אישור שעות העבודה של עובדי פילי" (סעיף 4 בעמ' 2 לדו"ח). ובחמש
 33 נאמר: "תחל מנארס 2010, נשלחו חשבונות היועץ לאישור לראש מינהלת הרפורמה מר
 34 אריה שקד, עד 30.6.11, בו הודיע הלה כי הוא מסיר את אחליותו לנושא" (עמ' 28 לדו"ח).
 35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1
- 2 בהודעתו במשטרה אמר התובע: "כשהגעתי לצוות הרפורמה היה מצב נתון שבו חכרת פילית
- 3 עובדות עם צוות הרפורמה על יישום הרפורמה. התשלום היה לפי שעות עז 1000 שעות בחודש.
- 4 לא קרה שהם עברו את המכסה למעט אולי פעם אחת וגם אז לא שולם להם עבור יותר מאלף
- 5 שעות. אני אישרתי את השעות והתשלום. ניהלתי את צוות הרפורמה לצד ניהול הרדיו ללא
- 6 עוזרים פרט ליועצים של פילת. את חלקם אני הפעלתי וחלקם הוזמנו ישירות ע"י גורמים
- 7 אחרים ברשות.. רק מה שאני הזמנתי אני אישרתי. מה שלא אני הזמנתי כתבתי ליו"ר הרשות
- 8 ולמנכ"ל הרשות שיאשרו הם כי אחרת אני לא אחתום על התשובות" (עמ' 13 שורה 305 ;
- 9 עמ' 14 שורה 314 להודעת הראשונה). בנוסף נשאל התובע בחקירתו במשטרה: "עולה די
- 10 בבירור שלק מתוקף מעמדך כיו"ר צוות הרפורמה וכמי שאחראי על אישור התשלומים
- 11 למילת חסכים מאן דהו בחברה להמציא לך את הדו"ח" והשיב לאותו חתשד: "למיטב זכרוני
- 12 קיבלתי את זה לפני שהתמניתי לראש צוות הרפורמה. אני התמניתי בסוף 2009". (עמ' 9
- 13 שורות 193-190).
- 14
- 15 73. בנוסף לכל האמור וכפי שעולה מהמכתבים שהוגשו התובע במסגרת ראיותיו (סומנו ת/1-7)
- 16 לפיהם הוא ביקש אישור נגורמים שונים ברשות השידור לחשבוניות שונות. כך גם, לעיתים
- 17 הוא סרב לתתם על חשבוניות מסוימות (עמ' 29 לדו"ח מבקרת הפנים) כפי שעולה מעדותה
- 18 של המבקרת: "הגיעו חשבוניות שאריה סרב לתתום" (עמ' 41 שורה 22). זאת בנוסף לעדותו
- 19 של התובע שלא נסתרה לפיה הוא סרב להמשיך להעסיק את פילית באחר והמשד העסקתה
- 20 לא אושרה (עמ' 11 שורות 26-22 לפרוטוקול) כפי שהוכח גם בעדותו של מבקרת הפנים (עמ' 40
- 21 שורות 16-15). לא היה בעדות המבקרת כדי ליישב את שאלת הכפיפות של עובדי הרשות,
- 22 אם לתובע או לסמנכ"לית בהתייחס לעמ' 3 לדו"ח. ובמענה לשאלת האם מותוך הדו"ח עולה
- 23 קיומו של חשד לטען או קבלת שוחד על ידי התובע השיבה העדה כי הדו"ח הועבר ללשכה
- 24 המשפטית ולמיטב זיכרונה, לא היתה המלצה להגיש תלונה במשטרה בנדון (עמ' 42 שורות
- 25 31-17).
- 26
- 27 74. עולה מכל האמור, כי דו"ח מבקרת הפנים הצביע על מספר כשלים בעניין העסקת פילית
- 28 שעוררו עניין ובחינה ע"י המבקרת בין השאר בנוגע למעורבות של התובע בהיותו ראש מינהלת
- 29 הרפורמה. עם זאת, התובע לא נחקר על כך במשטרה וודאי שלא היה לנתבע מידע מספיק
- 30 המאפשר חשד לשוחד כי אם להתנהלות לא תקינה לפיה "רשות השידור שלמה עבור החברה
- 31 הזו תשלומים שלא הייתה צריכה לשלם" (עדות מבקרת הפנים, עמ' 42 שורות 7-6).
- 32
- 33 75. לאור האמור, לא חלה חגגת "אמת דיברתי" בעניין חשד לקשרי שוחד. נכון הדבר בפרט בעוד
- 34 הנתבע מבסס את אותה אמירה בכתב בחפנייה לדו"ח מבקר המדינה (חלקים מדו"ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 המבקר 61, צנרמן כנספת 4 לתצהיר הנתבע). עיון בדו"ח מבקר המדינה מלמד כי עניינו
2 בהעסקת פרויקטור לטכנולוגיות ולא בעניין יחסי יחן וקח' בין התובע ומר שרון.
- 3
4 76. על אף לא הוכח אמיתות הפרסום בנוגע לחשד לשוחד, יש להחיל על הביטוי את הגנת חובת
5 הפרסום העיתונאי. שכן, היה בסיס למסקנה של הנתבע בדבר חשד בגדון והפרסום נעשה
6 בסבירות ובתום לב. זאת אני קובעת לאור מכלול העדויות, לרבות עדותה של מבקרת הפנים
7 וחדו"ח שיצא תחת ידה, אף שהנתבע 'חטא' באי דיוק בהפגנתו לדו"ח מבקר המדינה בעוד
8 מבקרת הפנים אינה כפופה לו ופועלת עצמאית.
9 בהחלט התגלה, התחשבותי גם בהשיבות החשיפה של עיתונות חוקרת ומגיעת חרתעה
10 מעיתונאים לפרסם מידע שקיים בו אינטרס ציבורי. עוד יוטעם, כי ברור לקורא הסביר כי
11 קשרי השוחד המיוחסים לתובע הם בגדר "חשד" בלבד ויש לבכר לפיכך את חופש הביטוי על
12 פני שמו הטוב של התובע.
- 13
14 77. על הביטוי בגוף הכתבה: "סולק... מתפקידי ניהול הראשות השידור" נחקר הנתבע. לשאלה
15 מתי חדל לעבוד ברשות השידור השיב: "פורמלית סוף פברואר 2012... ש. לא פורמלית. ת.
16 בעצם ב-10.07.11. ביום שבו לא נבחרתי במרכז לתפקיד כמנהל הרדיו שטאוחר יותר המכרז
17 נפסל על ידי בית הדין. ש. ב-10/07/10, הפסקת לעבוד; ת. כן. לא נתנו לי יותר לעבוד" (עמ' 18
18 שורות 6-11). העד יעקב בורובסקי, מי שכיהן כיו"ר ועדת חקירת וחבר בוועדות השימוע
19 ברשות השידור העיד כי נערך שימוע לתובע לאור חקירת המשטרה בעניין פרסום דו"ח
20 האבחון. לדבריו, בתום השימוע ומוחקר לחדר הדיננים פנה העד לבא כוחו של התובע והיקשה
21 עליו מדוע אינו מיינץ לו לבחון אפשרות של פרישה מרשות השידור. העד לשיטתו אמר כי
22 לאור תצעתו "החל הליך של פרישה וחשימוע התייטר" (עמ' 23 שורה 13). בהחלטת
23 הפרקליטות שלא להגיש כתב אישום נכתב: "נתנו דעתנו גם לעובדת שמרשך אינו עוד עובד
24 רשות השידור ושסים עבודתו בא, בין היתר, על רקע פרשה זו" (נספח 3 לתצהיר המשלים
25 של הנתבע).
- 26
27 78. בנסיבות אלו, אף שהתובע עזב את תפקידו בטרם הושלם השימוע ולא סולק כתוצאה נטמו,
28 הביטוי "סולק" משקף את הנסיבות לפיחן הוא נאלץ לעזוב את רשות השידור על רקע הפרשה
29 לגביה הוא נחקר במשטרה ובכך, ליתר את השימוע ואולי אף לטווע את העמדתו לדין. אני
30 סבורה גם כי הנתבע, האמין באמיתות הפרסום באותן הנסיבות והביטוי 'סולק' הוא ביטוי
31 סביר בנסיבות העניין. זאת בפרט, לאור הקשרו של הפרסום, על רקע המועמדות של התובע
32 לתפקיד בעל השפעה ציבורית. לפיכך, חלה חגנת העיתונאות האחראית על הביטוי "סולק"
33 אף שלא הוכח כי הוא אמת.
- 34 **שיעור הפיצוי:**
- 35 79. לאור המסקנת אליה הגעתי לפיה כותרת הכתבה היא בגדר לשון הרע ואין בלבד אינה חוסח
36 תחת חגנת החוק, נותר לי לבחון את שיעור הפיצוי המגיע לתובע בגין הפגיעה בשמו הטוב.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 23838-03-13 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

80. סעיף 7 לחוק קובע: "... (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק. (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן". על בסיס אותה הוראה בחוק בעניין פסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק, מבקש התובע כי ייפסקו לו פיצוי בסך של 140,389 ₪.
81. בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי, 04.08.08 נקבע: "הסעדים בגין פגיעה בשם הטוב נגזרים מתאיזון החוקתי שברקע הערכים המתנגשים בתחום זה - הזכות לשם טוב ולפרטיות אל מול חופש הביטוי. בקביעת הסעדים, נלקח בחשבון אופייה של הפגיעה ונסיבותיה, ומעמדם של הפוגע והנפגע (ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי, פד"י (2) 489 (1991) (להלן: ענין נוף), 493). חוגרת הפגיעה משפיע על שיעור הפיצויים שיש לפסוק (ע"א 552/73 רוזנבלום נ' כץ, פד"י (1) 589 (1975) (להלן: ענין רוזנבלום), 595; ע"א 30/72 פרידמן נ' סגל, פד"י כז(2) 225 (1973) (להלן: ענין פרידמן), 244). תפוצת הפרסום, התנהגות הפוגע, התנהגות הניזוק ונעמדו קודם לפרסום ישפיעו על גובה הפיצוי (ענין רוזנבלום, 594; ענין פרידמן, 245; ענין מיכאלי, 1-570; שנהר, 5-384) (פסקה 51).
82. בבואי לחכרוע בשאלת הפיצוי הנגיע לתובע נהתי זעתי לשיקולים הבאים: ראשית, עסקתן בפרסום באינטרנט ותפוצתו, רחבה מטבע הדברים. שנית, כפי שעולה מפסק הדין בדנ"א דיין יש לתת משקל לכך שהנתבעים לא פרסמו עדכון על אי העמדת התובע לדין (כמובא בהרחבה בגוף פסק הדין).
83. כנגד שיקולים אלו עומדת שאלת שגנו הטוב של התובע, שהאמור בגוף הכתבה ולו גם בעניין קבלת דו"ח האבחון ופרסומו על ידו, מלמדים כי יש לו להלין תחילת כנגד עצמו על פגיעתו בשמו הטוב בגין התנהגותו הוא. מכאן עולה, כי אף שכותרת הכתבה פגעה בשמו הטוב ועל הנתבעים לפצות אותו בגינה, בקביעת גובה הפיצוי יש להתחשב בשמו בעיני הציבור לאור חודעת דובר המשטרה בעניינו. חודעה, שלא חטיבה לשמו הטוב. בנוסף התחשבתי בשיקול הציבורי ובחשיבות הפרסום ובכך שנזחו טענותיו של התובע בעניין הפרסום בגוף הכתבה.
- כפי שקבעתי בהרחבה בגוף פסק הדין, לא השתכנעתי כי התובע פרסם את הכתבה "בכוונה לפגוע" כאמור בסעיף 7א(ג) כי אם האמין בתובתו המקצועית לחוציא לאור את הפרסום. בכך, אין כדי לשנות מקביעתי לפיה הוא לא נהג בחירות תמבקשת כעיתונאי לברור את מילותיו, בפרט בכותרת הכתבה שפגיעתה קשה נוכח טיבו של הביטוי ותומרתו בעיני הקורא חסביר כמו גם הפסקנות, לפיה התובע עברין.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13-03-23838 שקד נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

- 1 .84 לאור כל האמור לעיל, אני מחייבת את הנתבעים, ביהוד ולחוד, בתשלום מיצוי לתובע בסך של
- 2 30,000 ש"ח.
- 3
- 4 .85 הנתבעים ישלמו לתובע את הוצאות המשפט וכן הוצאות לשכר טרחת עו"ד בסך של 15,000
- 5 ש"ח.
- 6
- 7 עותק וישלח לצדדים.
- 8
- 9 ניתן היום, י' שבט תשע"ז, 06 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.
- 10
- 11

חיים ליפשיץ-פריבס, שופט

- 12
- 13
- 14

נספח ו'

העתק צילומי מהכתבה מיום
6.2.17 וההפניה לכתבה בגינה
ניתן פסק הדין כנגד הנתבעים

פורומים | משפט | עיתונות וברכות | פסיקה | שפה ושיח

חדשות / מבזקים

בלוגים / בעל טור

הדוא"ל שלי | בלוגאחר

כריסטינה עזרמנט

- ראש עיריית צפת השודר בשוחר ובגניבה | 08/02/2017 | תגובות
- הישראלים שפעלים בסעדיה | 08/02/2017 | תגובות
- בה"ד: טייס אל-על ישוב לעבודה | 08/02/2017 | תגובות

הרשמה ליחילטר

מועדון | בעלי מקצועות חופשיים | אישים | פירוטות | מוסדות | קטגוריות

ד"ר י. זכרון ושות', משרד עורכי דין

ניזל בונה | משרד עורכי דין

דיאמנט אריאל | מיוסי מקרקעין, מיסים, מס הכנסה, מקרקעין/נזלטר

לפרסום במדור זה הקולטנו | Vin@News1.co.il

מומחים בבניית אתרי עסקים

מחפשים מומחים לבית אתר לעסק? אוהם בזאפ מביאים בעסקים ובאתרים, אז בואו להתייעץ בחינם

רחבי הרשת

הצטרפות ל-VIP

איתמר לוי | News1.co.il | תגובות

בית המשפט קובע:

על News1 לפצות את שקד

שקד, קיבל דוח אבחון (פילוס: קובי קמנקס)

השופטת ליפשיץ-פריבס: לשון הרע בהגדרתו של אריה שקד כ"עבריינין" כאשר לא הורשע - קובעת: התנהגותו של שקד עצמו פגעה בשמו, כאשר פעל נגד מינוי בן-מנחם למנהל קול ישראל. יואב יצחק: נערער לבית המשפט המחוזי

היא 03-43-23838, אריה שקד לעיתונות זרה, יואב יצחק / פס"ד

X. יואב יצחק: נערער למחוזי

העבריינין אריה שקד מנסה לשוב לזירה

יואב יצחק

אריה שקד - "האיש עם הפאה", שהונהג את עמיתיו וכיכב וביצע עבירות פליליות, בעטין סולק מתפקידו וניחל מרשעות השידור, מתמודד ומנסה עתה להיבחר לראשות אמדוט העיתונאים בירושלים * בלי בושה הוא מנסה שוב לכבוש עמדת מפתח במסגרת המלחמה

X. יואב יצחק: נערער למחוזי

יואב יצחק חסר בתגובה: בית המשפט דחה את טענותיו של אריה שקד כאשר לאמור בכתבה נגדו, ושב ואישר את שנקבע על-ידי המשטרה ואושר לאחר מכן על-ידי הפרקליטות על-אודותיו: "קיומה של תשתית ראייתית לחשד לביצוע עבירות על" התובע בגין פגיעה בפרטיות ולהוצאת מסמך ממשמורת שלא כדין". כמו-כן קבע מפורשות בספק הדיון, כי הפרקליטות החליטה להימנע מהגשת כתב אישום נגד אריה שקד בשל "נסיבותיו האישיות, משפחתיות ורפואיות", כפי שאלה הוצגו בפניה בהליך שימוע שנערך לשקד.

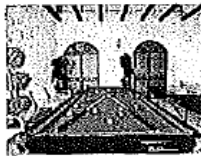
על-אף שנקבע על-ידי שני הגופים הנ"ל כי אריה שקד אכן ביצע מעשים אלה, בית המשפט הנכבד כבר בזכותנו ככלי תקשורת/עיתונאי לפרסם בכותבת הכתבה ולהביע עמדה/דעה כי מי שביצע עבירות פליליות הוא אכן "עבריינין". לגישתנו, קביעה זו שגויה ביסודה והיא נגדת את ההלכות הפסקות שנקבעו בבית המשפט העליון. ומאחר שעסקינן בעניין בעל חשיבות ציבורית ועיתונאית מומדרגה ראשונה, אין מנחם מהגשת כתב ערעור לבית המשפט המחוזי.

ממשיכה ליפשיץ-פריבס - אינה חורגת ממתחם הסבירות ביחס לכלל חידברים שנאמרו בדיעה.

לגבי כותרת הידיעה קובעת ליפשיץ-פריבס, כי אין להעדיף את חופש העיתונות על פני כבודו של שקד לשם טוב. כותרת לא היה איזון בין השניים, לאור הפסקת שבה, ולכן נקודת האיזון נוטה לעבר הכבוד לשם טוב. הכותרת אינה נהיית מהגנת תום הלב, היא מסכמת.

כתבות שיווקיות

יעל מנת | האם נופש בגולה עדיף | מציור בצפון

AIG | טיפים חשובים לפני | שרוכשים דירה

הדמוניות עסקיות

יועצים חדשים | פרויקט יוקרתי בברוקלין | בתחיר הדמוניות

לפרסום במדור זה הפלח סאן

ביטוח ופיננסים

- ביטוח בריאות
- ביטוח חיים
- פנסיה
- קרנות השלמות
- ביטוח רכב
- ביטוח דירה
- ביטוח נסיעות לחו"ל
- מיסכן
- ניהול חקיקה השקעות

הראל
 30 שנה לפרשת הנדל"ן | 15 עמודים

אלבר ריב
 • קניית רכב • מכירת רכב
 • השכרת רכב לחיל
 • השכרת רכב • קטנועים ואופנועים

אנפר

בי טפט פתרונות מיוחדים
 • קמפיין ירקות מאסטר סליסר
 • ערסות חינוך וידוע
 • סירים ומחבתות לבישול בריא

B PATENT
 מחבתות חדישות לבישול

אסטרונום שיוקני • צפייה ישירה
 • מתכנתים טכניים • ציורי קיר

מדור פרסומי לפרסום במדור זה

פלנצ'ה - לבישול בריא
 הפלנצ'ה מכינה אבן שיש מבואה
 חדשנות ואיכות ומבטיחה בישול
 טעים יותר ובריא הרבה יותר

מומחים בבניית אתרי עסקים

מחפשים מומחים לבניית אתר לפרסוק?
 אנוסם בואם מבנים בעסקים
 ובחורים, אנו מאים להפיק עבורכם

מכאן שברת ליפשיץ-פריבס לבחירת פרטי הידיעה. נאמר בה כי שקד ניסה להטות את הליך המכרז לבחירת מנהל קול ישראל - וליפשיץ-פריבס קובעת שזו הייתה אמת. זאת, למכת העבודה ששקד עצמו אישר שהעביר לעיתונאים את הדוח על בן-מנחם כדי לסכל את מיסין, ונזכה העובדה שהוא התראין לערוץ 2 כשהוא חבוש פאה וקולו מוסווה, כדי לפסול מעמדים אחרים לתפקיד.

עד נאמר בדיעה כי קיים "חשד לקשרי שוחד" בין שקד לבין עד. יצחק טען, כי ניתן לבסס אמירה זאת על דוח המבקר הפנימי של רשות השידור, ולפי מאמצע 2010 חתם לבדו שקד - שהיה ראש מינהלת הרפורמה ברשות - על החשבונות לחברת פיל"ת. ליפשיץ-פריבס קובעת, כי שקד קיבל את הדוח על בן-מנחם בשל ידידותו עם עד, ואם מבקרת הפנים מצאה שהיו כשלים בהתקשרות עם פיל"ת - אך לא הוכח שהיו קשרי שוחד בין השניים. עם זאת, מאחר שיצחק דיבר על "חשד לקשרי שוחד", המליטה ליפשיץ-פריבס שיש להעדיף את הגנת חובת הפרסום העיתונאי, שכן היה זה פרסום סביר ובהתאם לב.

ליפשיץ-פריבס גם דחתה את טענתו של שקד נגד האמירה לפיה הוא "סולק מתפקידו גיחול ברשות השידור". שקד אומנם לא סולק כתוצאה מן השימוע שמערך לו, אך הוא בחר לעזוב את תפקידו לפני השלמת השימוע, ולכן הביטוי "סולק" הוא סביר בנסיבות העניין.

בבואה לפסוק את סכום הפיצוי (שקד תובע 140,000 שקל) אמרת ליפשיץ-פריבס, כי מצד אחד יש להביא בחשבון את התפוצה הרבה של פרסומים באינטרנט, ומצד שני - על שקד "להלין תחילה כנגד עצמו על פגיעתו בשמו הטוב בגין התנהגותו הוא" ולהביא בחשבון את הודעת המשטרה בעניינו. לדבריה, יצחק לא פעל בכוחו לפגוע בשקד, אך גם "לא נהג בזדירות המתבקשת כעיתונאי לברור את מילותיו, בפרט בכתורת הכתבה שפגעתה קשה נזכ טיבו של הביטוי וחומרתו בעיני הקורא הסביר, כמו גם הפסקות לפיה התובע עברין".

יצחק ועיתונות זהב גם חיבבו בתשלום הוצאת בסך 15,000 שקל. את שקד ייצג ע"ד יגאל חבזוני, ואת יצחק - ע"ד יורם מושקט.

תאריך: 06/02/2017 | עוזיק: 07/02/2017
 איתמר לוי

מועדון הבלוגרים לקבלת רשימות איתמר לוי לרוא"ל

מועדון VIP להצטרפות הקלק כאן

תגיות: עוקבים - לקבלת רשימות חדשות עם הפעלת

- אריה שקד • זכות השימה • יואב יצחק • יני בן-מנחם • יורם מושקט
- יורם מושקט ושות', משרד עורכי דין • מבקר המדינה • מרים ליפשיץ • קול ישראל • רשות השידור
- תום לב

ד"ר גיא בכור-פרשנות, חדשות
 אתר הפרשנות, החדשות והאקטואליה של ד"ר גיא בכור, המזה"ת, והבטחון
 שלט עבור אל gplanet.co.il

פרוגנים News1

כללי חדשות רשימות נושאים אישים פירמות מוסדות אקטואליה בחירות 2015 בריאות כלכלה משפט סדרם ועמורה עיתונות

על News1 לפצות את שקד

הודעות [7] מוצגות [7] **תפוס כניו יורדי** לכל ההודעות **כתוב הודעה**

סדרת ההודעה	שם הנוב	שעה תאריך
1	כח הכבוד למערכת על הכתבה...	6:02/17 21:07
2	כל הכבוד על החשיפה והישר.	6:02/17 21:20
3	כל הכבוד על הישר!	6:02/17 22:14
4	משפט הארטה	6:02/17 22:50
5	יורם מושקט? פטזה אחת גדולה ליה	7:02/17 09:43
6	ומה עם העיתונאים ?	7:02/17 15:36
7	רק שופט יגדיר אדם כעברין	9:02/17 12:19

תגובות בפייסבוק

0 תגובות

מיון לפי: הישנות ביותר

הוסיפי תגובה...

Facebook Comments Plugin

המצלמה שתתעד את הכסיעות שלך כבר כאן
 Walla

איך לקנות נדל"ן מניב ובוילי לשלם מס
 רכישה
 globes

Galaxy A זה הסוף של מצלמות הכיס
 שלכם
 HWzone

בשורה למשקיעי הנדל"ן, אסטרונומיית
 שתכפיל את כספך...
 CityGroup

Sponsored Links by Taboola

- מועדון +
- כסף • רופאים • שמאים • יעצים • ארזיכלים
  - שופטים • שרקי דין • עיתונאים • הוא חשבון
  - יצחק ראוץ' משרד עורכי דין
  - שפיט-סריא שרון
  - מושקט יורם
  - אשכול-יהלום אורין
  - רייך שירה
  - מנחם אברהם
  - יצחק ראוץ'
  - דרוקר גשה
  - דרוקר אורי
  - שרמן יהושע
  - צדקיה איל
  - מיקי מיכאלוביץ
  - דאמנט אריאל
  - ויקי אילן טנן
  - פישלר (פיני) פנחס
  - שטרנפל יוסף
  - מאנדל ישראל
  - שוב צבי
  - גדולי קרן
  - סירטה-הולדר דפנה
  - פרץ שפר
  - זקין קרן
  - בן-אריה יענה
  - פל אריאל
  - דרליצמן קורל
  - דניר אמיר
  - וינוט יעקב
  - וינוט יהואל
  - מר עווד
  - גלון דוד
  - וינוט דב
  - וולרמן ישראל
  - חרד עמית
  - שיעקי אמיר
  - רוט אריאל
  - חי נתנאל
  - הקר שמאל
  - מרנס איתן
  - אייס ליאב
  - רובלנר אושר
  - חוגרי אופיר
  - טובל מתן
  - פריש אריאל
  - רייטן רפי
  - בן-נחום שלמה
  - פפשי ליאור
  - מילשטיין נתנה
  - רייכמן רן
  - שוב אביעד